

ขนกอกแน่นเปรี้ยว

ชายหนุ่มนอนหงายมองหญิงสาว สวย หน้าใส แต่ไม่ได้ไร้มอง เธอมีอาชีพเป็นถึงแพทย์ผิวหนังมือดีที่สุดในคนหนึ่ง ประสบความสำเร็จ ตั้งแต่อายุน้อย ทว่าหากเป็นเรื่องต้ออื่นแล้วละก็ ‘ไอรดา วนารมย์’ คุณหมอสาวหน้าเด็กคนนี้เป็นที่สุดด้านเอาแต่ใจที่เขาเคยเจอมา ผู้หญิงเอาแต่ใจเป็นอะไรที่คนอย่างเขาไม่คิดจะทน แต่พอเป็นไอรดา ไม่รู้ทำไมเขากลับรู้สึกว่ถ้าไม่เอาแต่ใจ ไม่เรื่องเยอะ ก็ไม่ใช่ผู้หญิง

เขาพยายามดึงสติเธอ ดูเหมือนสติของแม่เจ้าประคุณขาดกระเจิง ไปนานแล้ว เวลานี้ มีोन้อยๆ คอยขยับมาลูบแผงอกเขา แล้วพูดว่า “ชนแกนมมือดีจ้งเจ้าโทมัส” เธอไม่ลู่บชนเปล่าๆ ยังยืมให้อย่างน่ารัก “ฉันชอบลูบชนแกจ้ง”

‘ตฤณ วนารมย์’ ผู้ตรอยยืมกลั่นขำ

“ที่พลอยลูบอยู่ มันชนอกที่ต่างหากไม่ใช่ชนเจ้าโทมัส” เขามองไอรดา แต่เธอก็ยังเห็นหน้าหล่อๆ ของเขาเป็นไอ้โทมัส ม้าฝรั่งตัวนั้น มันเป็นม้าหนุ่มสายพันธุ์ เปอร์เชรอน ที่มีความสง่างาม ขนสีขาวนุ่ม

แต่ด้วยรูปร่างสูงใหญ่ของมันทำให้ดูมีพลังมาก คนเป็นลูกของไอรดา ซึ่งเป็นบิดาเลี้ยงของเขาซื้อให้ในวันเกิดครบรอบยี่สิบสี่ปี หญิงสาวชอบม้า อยากเรียนขี่ม้า ไอรดาได้รับการสอนขี่ม้าเบื้องต้นจากผู้ชายที่เธอแอบปลื้มมานานจนอยากจะใช้คำว่าแฟนแทนชื่อของเขา...

‘พี่หมอมะเข’

ตฤณพ่นลมหายใจออกมา ตั้งแต่เกิดมา เขาไม่เคยถูกผู้หญิงจับกอดบนเตียง แล้วพยายามปายปิ้นขึ้นมามีด้วยความเข้าใจผิดว่าเขาเป็นม้าของเธอ

“อย่าขึ้นมา เพราะตอนนี้พี่กำลังขึ้นอยู่” หากเธอไม่มา เขาคงไม่แทนตัวเองว่าพี่ เพราะแม่ตัวดีไม่ยอมนับญาติกับเขา

มือหนาพยายามดันร่างเล็กที่ตะเกียกตะกายขึ้นมาคร่อมทับร่างกายของเขาเอาไว้ หรือร่างกายเขามันใจง่าย ยอมจำนนต่อเธอเองก็ไม่รู้

“พลอยกำลังเมา เลิกเอาเองนะ ระหว่างเลิกอ้อยพี่แล้วรีบลงไปซะ กับอยากทำอะไรทำต่อไปเถอะ แต่ถ้าหากมาลูบๆ คลำๆ ่วนวายกับร่างกายพี่มากๆ จุดความอดทนของพี่มันแตกหักลงเมื่อไหร่ หายนะเกิดแน่”

ไอรดาไม่ได้ฟังคำที่เขาพูดสักนิด แม่ตัวดียังโพรยยิ้มใส่เขาแล้วพูดว่า

“โหม้ส แกก็รู้ว่าฉันไม่ยอมแพ้อะไรง่ายๆ ฉันต้องขี่แกให้ได้”

ตฤณมองนักเรียนหัดขี่ม้าหุตาแพรวพราว “ไหนเคยบอกว่าคุณวิเศษอย่างพี่มันดูไม่น่าชอบ ดูไม่อบอุ่นเหมือนนอกพี่หมอมะเขของพลอยไง เอาดีๆ หรือตอนนี้พลอยเปลี่ยนรสนิยมแล้ว” เขากุมมือเธอที่ลูบคลำอยู่ตรงหน้าอก

“ถึงแฝงอกพี่มันจะดูไม่อบอุ่น แต่ชนดก ออกแน่นเบรียะ ลองแล้วพลอยอาจจะดีใจ”

หลายชั่วโมงก่อน คนที่ไม่เคยดื่มเหล้าสักหยดแต่วันนี้ซดวิสกี้เข้าไปแบบออนเดอะร็อกจนเต็มท้อง ตฤณจึงต้องพาเธอออกมาจากบาร์หูเพราะเธอเมาหนักจนขับรถกลับเองไม่ได้ แต่แม่คุณหนูของคุณหนูก็ยังคงอยู่ในห้วงฝันหวาน

ไอรดากำลังมีความสุขกับภาพตนเองที่อยู่ในชุดสีขาวยางดงาม ประดุจเจ้าหญิงในนิยาย ที่มีเจ้าชายอบอุ่นแสนใจดีกำลังยื่นมือมาจับแล้วบอกว่า

“น้องพลอย เจ้าหญิงของพี่เมฆ ไม่ต้องกลัวนะครับ พี่จะสอนน้องพลอยขี่ม้าเอง”

หญิงสาวส่งยิ้มให้แก่ชายหนุ่มที่บอกว่าจะสอนอาซาบ่ามัดให้ ในขณะที่เจ้าชายรูปหล่อที่มีหน้าตาเหมือนรุ่นพี่ที่เธอแอบปลื้มกำลังปีนลงจากหลังม้าแล้วมาจับสายจูงม้าของเธอไปข้างหน้า พร้อมกับแหงนมองหน้าเธอแล้วพูดว่า

“เราจะเริ่มฝึกการยึดตัวบนหลังม้ากันแล้วนะครับ”

ระหว่างที่หญิงสาวกำลังควบขี่ให้ม้าเดินไปข้างหน้า ลูกและย่อตัวลง เธอก็ได้ยินเสียงของรุ่นพี่ดังแว่วขึ้น

“น้องพลอย จำไว้ นะครับ ถ้าหูของม้าสองข้างลูไปทางด้านหลัง แสดงว่าม้ากำลังมีอาการมึนโกรธ”

ไอรดตามองหูของม้าที่กำลังควบขี่ ตอนนั้น...มันลูไปด้านหลัง

หลังจากนอนแผ่หลายเป็นชั่วโมงให้คุณหมอไม่ประสาในเรื่องการขี่ม้าได้ทดลองขี่ ในที่สุดจุดความอดทนก็แตกหัก เขาทนนอนเป็นม้าให้มือใหม่หัดขี่ไม่ได้อีกต่อไป เพราะท่าทีของเธอ นั้นเองจะงุ่มง่ามจนทุกอย่างดูจะผิดจังหวะไปหมด

หลังจากเขาพลิกกายใหญ่โตขึ้นมาแล้วจัดการคดีให้นักเรียนฝึกหัดลงไปบนที่นอน สายตาคมมองคาดโทษพร้อมเช่นเสียงลอดไรฟัน

ออกมา

“บนเตียงที่ไม่มีม้ตัวอื่น นอกจากพี่ ก่อนจะหัดขี่ม้า มาเรียนรู้ ส่วนต่างๆ ของม้กันหน่อยไหม”

ไอรดาขยับปรีอตาขึ้นมองชายหนุ่มที่ซักสีหน้าแข็งจัดใส่ด้วย ดวงตาทวนหน้า ในขณะที่สองแขนคล้องคอเขาเอาไว้แล้วส่งยิ้มหวาน อย่างน่ารัก เพราะยังเห็นหน้าเขาเป็นหอมเมฆา รूंพื้นที่แอบรักมานาน หลายปีตั้งแต่ครั้งยังเป็นนักศึกษาแพทย์

“พี่เมฆษา...ไปคะ สัญญาแล้วว่าจะพาพลอยไปออกเทรล!” ไอรดาจำได้ขึ้นใจ เขาชวนเธอไปออกเทรลในป่ากว้าง ด้วยม้ตัวสีน้ำตาลเข้ม สายพันธ์ุอาหารของเขา

ปากหยักลิกร้อนรุ่มทาบทับลงมาตรงชอกคอหอมกรุ่นแล้วทำให้ คนตัวเล็กสะดุ้ง หัวใจร้องเสียงหลง

“อ้ายยย!” ไอรดาเริ่มได้สติหลังจากถูกเขาจับปกเปลือกจนเหลือ แต่ร่างขาวโพลน หญิงสาวพยายามดิ้นรนผลักเขาออก แต่ว่าเธออยู่ใน ท่วงท่าที่เป็นฝ่ายเสียเปรียบ

คุณหอมหน้าเด็กเบิกตากว้างด้วยความตกใจที่เห็นว่าเป็นคนที่ ไม่ชอบหน้ามาตั้งแต่ไหนแต่ไร แม้ว่าสาว ๆ ที่เธอรู้จักจะพูดเป็นเสียง เดียวกันว่าผู้ชายคนนี้...

“หล่อขั้นเทพ”

“สายตาเขาทำให้สาว ๆ ละลายได้โดยไม่ต้องทำอะไรเลย”

“นายตฤณ! ยี้!”

ไอรดาตั้งสติได้ก็เซิดหน้าอย่างรังเกียจ แม้ว่าส่วนลึกกำลังรู้สึก วาบหวิวไปกับสัมผัสเร้าร้อน เรียกร้องให้ตอบสนอง

“สติมาแล้วสินะ แต่ช้าเกินไป กว่าสติคุณหอมจะมา เราสองคน

¹Trail Running หรือ การวิ่งเทรล คือ การวิ่งแบบผจญภัยบนพื้นที่ธรรมชาติ เช่น ป่า, ภูเขา, พุ่มหญ้า ตามภูมิประเทศของ สถานที่นั้นๆ

ก็เตลิดมาไกลแล้ว” ไอรดาหายใจไม่ทั่วท้อง กับการแนบเนื้อบดเบียดอยู่กับผู้ชายสองต่อสองบนเตียง ทำให้คนไม่คุ้นชินพยายามผลักดันสิ่งแปลกปลอมที่บุกรุกอย่างหนัก

“ออกไปนะ นี่จะทำอะไร จะฉวยโอกาสกับฉันใช่ไหม”

“แน่นอนครับ โอกาสมา ไม่ฉวยไว้คือคนโง่”

“เลว”

“ในสายตาคุณหมอฟลอย พี่เคยเป็นคนดีด้วยเหวอ”

“ก็จริงของนาย ไม่มีดี” ไอรดาถอนหายใจราวกับระอา

ตฤณว่ายยิ้มๆ “นี่ก็แล้วเซียว ถ้าฟลอยสติดีคงไม่คิดอยากจะซีพีพี่แต่ที่ละเมอเมื่อครู่ เอาดีๆ คิดว่าซีพีเจ้าโหมสที่ คุณพ่อซื้อให้ฟลอย หรือคิดว่าซีพีพี่เมฆอยู่กันแน่ ถึงได้...”

ในขณะที่ตฤณไม่ได้ระวังตัว อึ้งมือบางๆ ของไอรดาก็ตะปบเข้าที่โหนกแก้มเขา “ไอ้คนปากเสีย!”

ตฤณกุมโหนกแก้มที่โดนปลายนิ้วของไอรดาช่วนเอา เขาพาตัวตนออกมาอยู่ในท่าเตรียมพร้อมตรงกลางหว่างขาคุณหมอสาว ถอยออกมาียดกายมองแม่ตัวแสบให้เต็มตา ไอรดาตัวเล็กแค่นี้ แล้วเขาก็ได้รับการสนับสนุนมาอย่างเต็มที่ เพราะแผนการที่ผู้ใหญ่ออกให้เธอกับเขาช่วยกันหลอกหมอครองฤทธิ์ว่าเป็นแฟนกัน และเขากับเธอมีโครงการบิ่มทายาทในเร็ววันนี้ มันไม่ใช่แผนลงแบบที่ไอรดาเข้าใจ แต่เป็นคำสั่งลับของนายแพทย์ วินัย วนารมย์ ผู้เป็นบิดาเลี้ยงของเขา และเป็นลุงแท้ๆ ของไอรดา

“ตฤณ ก่อนพ่อตาย พ่ออยากอุ้มหลานที่เกิดจากแกกับหนูฟลอย แกจะทำให้พ่อได้ไหม”

“คุณพ่อ”

เขายอมรับว่าตกใจมาก ไม่รู้เพราะเหตุใด ท่านถึงต้องการให้เขากับไอรดากลายเป็นคู่ฟัวตัวเมียกันจริงๆ ทั้งที่รู้ว่าไอรดาเกลียดเขาจะตาย

แต่ถึงท่านไม่ขอ เขาก็พร้อมจะเป็นพ่อของลูกไอรดา

เมื่อครู่ เขาจุนจัด เรียกอยู่ใต้ไอ้พี่เมฆ ไหนๆ โอกาสก็มาถึงแล้ว เขามองร่างเล็กที่เสียเปรียบอยู่มาก ยิ่งไงๆ เขาก็เป็นไอ้คนเถื่อนของคุณหมอคคนสวยอยู่แล้ว

รอยยิ้มหล่อมองคนเมาที่เพิ่งฟื้นอย่างมีนัย ปากหยักลึกบิดเบียด คินเพิ่งสร้างเมา แล้วรีบจกชิม ขบเม้มริมฝีปากนุ่มอย่างหนักหน่วง ลื่นร้ายพยายามแทรกซอนเข้าไปในโพรงปาก ไอรดาเม้มปากแน่น แต่ความวาบวามที่เขาปลุกเร้าอย่างชำนาญทำให้ครางฮือด้วยความหวีไหว เกินต้านทาน กระนั้นก็ยังฝืนต่อต้าน เนื้อตัวลั่นไปหมด

“แกจะทำอะไร” ไอรดาตวาดออกไป

ตฤณจ้องมองพร้อมยิ้มเจ้าเล่ห์ “โอเคีระดับหมอน น่าจะรู้ดีว่า พี่กำลังจะทำอะไร คงไม่มองเฉยๆ หรือมั้ง”

“อย่างนะ ฉันฟ้องคุณแม่ คุณลุง แล้วก็พี่ฤทธิ์แน่ๆ”

หมอลอยบอกเสียงตื้นๆ พยายามจะผลักเขาออกไปให้พ้นตัว แต่ตฤณสูงใหญ่พอๆ กับพี่ชายเธอ มีोन้อยๆ ที่ปิดป้ายในอากาศไม่ทำให้อ่อนหिनยักขยับร่างกายเธอขยับสักนิด

“หลังพี่ทำเสร็จ เชิญพลอยไปฟ้องทุกคนได้เลยว่าเราทั้งคู่ร่วมมือกันทำลูก พี่ว่าคุณแม่พลอย ท่านไม่ว่าหรอก ชี้ร้านจะดีใจที่ถูกสาวลงจากคานได้สักที”

“อ้ายยย!”

เสียงหวานกริตรี้องด้วยความซัดใจ มีอบางระดมทุบตีกแกร่งที่แน่นไปด้วยซิกซ์แพ็ก ทุบเท่าไรเขาก็ไม่สะเทือน มีแต่มือเธอที่เจ็บระบมไปหมด

“ปล่อยฉันลงจากเตียงนะ!”

ไอรดาพยายามดิ้งสติ ดันตัวเขาออกเพื่อจะพาตัวเองให้พ้นจากพันธนาการทางกายที่เขากักเธอไว้บนเตียง

ตฤณยิ้มมุมปาก “ถ้าคิดจะเก็บพรหมจารีไว้ให้อั้วพี่หม่อมเมฆ ของพลอย พี่ว่าหยากไย่ขึ้นเปล่าๆ” แม้รู้ดีอยู่แก่ใจว่าเพราะเหตุใด หม่อมเมฆมาถึงได้ปฏิเสธความรักของผู้หญิงที่เพียบพร้อมอย่างไรตา แต่ก็อดเขอะไม่ได้

“จะเก็บเวอร์จิ้นไว้จนหยากไย่ขึ้นก็เรื่องของฉัน แต่คนที่ผ่านเข้าไปได้ต้องไม่ใช่...”

“ต้องไม่ใช่คนอื่น แต่เป็นพี่น้องและครอบครัวหม่อม ถึงจะมีแรง ฝาดานหยากไย่ ไยแมงมุมของคุณหม่อไปได้”

ไอรดาขำไม่ออก อยากจะกรี๊ดใส่หน้าเขาก็เกรงว่าสถานการณ์ที่กำลังย่ำแย่จะเลวร้ายไปมากกว่านี้ ดวงหน้าสวยสะบัดส่งค้อนให้แล้วยังเบะปากใส่

“ไม่มีทาง”

“ถ้าขอดีๆ ไม่เปิดทางให้ เก็บไว้ก็ขายไม่ออก พี่หาทางเข้าเองก็ได้”

ดวงตาคมกริบจ้องเรียวขาขาวที่เวลานี้อัปถองเนียนกริบขาวราวกับนมสด มันทำให้ร่างกายของเขาวูบวาบ เลือดเดือดพล่านไปหมด ในสถานการณ์วาบหวามอันล่อแหลม ตฤณแทบหลุดขาพรีตออกมา เมื่อเห็นว่าไอรดารีบพามือสองข้างมาปิดตรงใจกลางระหว่างเรียวขาสองข้าง

ให้ตายเถอะ เธอคิดว่ามือเล็กๆ สองข้างมันจะปิดกั้นสายตาและความต้องการของเขาได้หรือไง คนหล่อคิดในใจ ทว่าสายตาส่องประกายวิบวับออกมา

“มองอะไร ไม่ให้”

เขาชะเง้อตามมือบางที่ปกปิดบางอย่างใจกลางลำตัว “จะเอา”

คุณหม่อสาวใบหน้าร้อนผ่าว “อ้าว”

ไอรดามองเขาที่ตอนนี้ไร้เสื้อผ้าติดกาย เป็นครั้งแรกที่เธอได้เห็น

ผู้ชายที่ยังหายใจอยู่เปลือยมากขนาดนี้ หน้าอกและปากกว้างของตฤณ
ดูแข็งแรงทรงพลัง ดวงตาคู่สวยมองต่ำลงมาอย่างหวาดหวั่นแล้ว
อยากหลับตาไป แต่เกิดอะไรขึ้นไม่รู้ทำให้ตาค้างกับสิ่งที่คนตัวใหญ่
กอบกวมันเอาไว้อันเต็มมือ

แก้มนวลิสร้อนผ่าวเมื่อเขาก็้มลงไปมองที่มือของตัวเอง ก่อนจะ
ระบายยิ้มที่ทำให้ไอรดาหายใจไม่ทั่วท้อง

“กลัวทำไม ก่อนเป็นหมอ ก็ต้องผ่านตารางกายมนุษย์เพศชาย
มาบ้าง ไม่ต้องตกใจ คิดเสียว่ามันก็เหมือนเข็มนั่นแหละ ถ้าจิ้มถูกที่
ก็ไม่เจ็บมาก แต่ถ้าจิ้มพลาดก็เจ็บได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น เรามา
ร่วมมือกันดีกว่า อย่างเกร็งสิครับคุณหมอ”

ไอรดากระดกหน้า เขามันเป็นชายชิว กลิ้งกลอก ที่กำลังกดแหบ
สิ่งนั้นลงมาจากจนจะถึงหน้าขาของเธอ ไอรดาไม่คิดว่ามันคือเข็มแบบที่
หมออย่างเธอฉีดให้คนไข้วันละไม่รู้กี่เข็ม

‘มันคือแท่งหินยักษ์ต่างหาก’

ไอรดาหวีดร้องสำหวน้ำหวิวเมื่อความแข็งแรงร้อนภูหนาลงมา

————— ♡ —————

“เจ็บนิดเดียว แล้วพลอยจะผ่านมันไปได้” เขาก็้มลงจุ่มพิต
หน้าผากของไอรดาที่เวลานี้มีเหงื่อซึม

ให้ตายเถอะ ไอรดารู้ดีเกี่ยวกับเรื่องเยื่อพรหมจารีที่มีหน้าที่
ปกป้องไม่ให้สิ่งแปลกปลอมรุกล้ำเข้าไปในพื้นที่หวงห้ามของสตรี และ
ผู้ชายทั้งหลายก็คิดว่ามันเปรียบเสมือนเครื่องยืนยันความใสสะอาดของ
ผู้หญิง แม้ในยุคนี้ วงการแพทย์สามารถตกแต่งศัลยกรรมเยื่อพรหมจารี
ที่มีความหนาสองสามมิลลิเมตรนี้ได้แล้ว แต่เชื่อเถอะสำหรับเธอ มันยัง
เป็นเนื้อเยื่อดั้งเดิม และไม่คิดเลยว่าการที่มีสิ่งรุกล้ำเข้าไปจะสร้างความ
เจ็บได้มากขนาดนี้ เพราะสิ่งที่ยื่นล้ำเข้าไปมันมีขนาดเกินธรรมชาติ
เพศชายทั่วไปหรือเปล่า ไอรดาไม่มั่นใจนัก ทว่า...

“เจ็บ เอาออกไป” เธอบอกเสียงหวานแผ่วเบา หลับตาปีขณะที่พูด ครั้นเห็นหน้าเจ้าหล่อนบิดเบ้ แดงก่ำ เจ็บมากขนาดนี้ ตฤณก็นึกอยากจะทำตามคำขอ แต่ขึ้นทำตามใจ ไอรดาคงต้องกลัวการมีเซ็กซ์กับเขาไปตลอดชีพ ว่าแล้วก็ขยับสะโพกเข้าไปลึกที่สุด

“อา”

ไอรดาสะดุ้งเฮือก ไม่คิดว่าเขาจะทำสวนทางกับสิ่งที่เธอร้องขอ ร่างบางผวาจุกแน่นจนต้องจิกเล็บลึกลงบนฝ่าเท้าแกร่งของเขาเอาไว้

“ไอ้คนบ้า! นายทำอะไรของนาย ฉันสั่งให้เอามันออกไปไม่ใช่หรือ!”

“พี่...ทำผิดใช่ไหม ฉันเอาใหม่”

เขาโหยงกายขึ้นพาความดุตันขยับออกจากความคับแน่นของไอรดา หญิงสาวรู้สึกว่าเขาทั้งสองข้างอ่อนแรงไปหมด ก่อนที่มันจะหลุดพ้นออกไปจากร่างกาย เธอถอนหายใจเกือบจะโล่งอก แล้วก็ต้องตกใจเมื่อเขาพามันตอกอัดลงมาใหม่ คราวนี้เป็นจังหวะเข้าๆ ออกๆ ที่ทำให้ร่างเล็กเกือบจะล้มหายใจ

“ไอ้คนเถื่อน นายแก้งฉัน!”

“กำลังสนุกขนาดนี้ พลอยจะให้พี่เลิกกลางคันได้ยังไง”

ชายหนุ่มส่งเสียงครางต่ำแสดงความพอใจที่ได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในร่างกายสาว ริมฝีปากนำจูบกำลังจะขยับต่ำเขไปอีก ตฤณจึงห้ามเสียงนั้นด้วยการก้มหน้าลงไปกดริมฝีปากกวาดชิมรสหวานจากโพรงปากนุ่มละมุน เขาอยากแทรกตัวตนเข้าไปในกายสาวแบบนี้ให้นานที่สุด แม้ว่าจะผ่านเรื่องบนเตียงมามาก แต่ไอรดาทำให้เขารู้สึกอยากกลืนกินหล่อนเข้าไปให้เต็มท้องแล้วไม่คิดจะอึมง่ายๆ แต่ว่าต้องอดทนค่อยๆ ทำไม่อย่างนั้น ไอรดาจะหวาดกลัวมากเกินไป กระนั้น ร่างแสนบอบบางก็ดูยังดิ้นไม่หยุด

“อ้อ ปล่อยฉัน”

ไอรดาดีนริน พยายามสะบัดตัวให้หลุดจากเขา แต่เหมือนยิ่งถูกรัดแน่น มือหนาที่เต็มไปด้วยมัดกล้ามเนื้อประคองท้ายทอยเธอให้หงนหน้ารับจูบ

“อย่าดีนลิ ถ้าองค์ไม่ได้ที่ พี่อาจจะพลาดเป้า ถ้าพลาดนับหนึ่งใหม่ล่ะ”

ไอรดาเกลียดเขาซะหมด ไม่คิดไม่ฝันว่าเนื้อตัวที่เก็บถนอมเพื่อรอคอยคนที่เหมาะสมจะต้องมาแปดเปื้อนกับคนที่ซิ่งน้ำหน้า

ตฤณยกยิ้มตรงมุมปาก หากเป็นคนอื่น มือของเธอคงเลือกที่จะคล้อยไวกับคอของเขา ไม่ก็ปาดป้ายไปตามแก้มอกกว้าง หรือเรื่อยเปื่อยไปถึงหน้าท้องเกร็งเป็นลอนน่น จะต่ำกว่านั้น เขาก็ไม่เคยว่าอะไร แต่ไม่ใช่แสดงท่าทางรังเกียจออกมาชัดเจนแบบที่ไอรดาเป็นอยู่แบบนี้ และนั่นทำให้ตฤณหมดความอดทน

“พื้มันกินลำบากเหมือนยาขมขนาดนั้นเลยหรือพลอย”

เขาพาลิ้นร้ายบุกrukเข้าไปเกี่ยวกระหวัดรัตรึงกับลิ้นเล็กที่ถอยร่นไม่เป็นท่า ความอ่อนแอเพียงสาทำให้คนมากประสบการณ์กว่าครางด้วยความพอใจ

เนื้อตัวนุ่มนิ่ม จับตรงไหนก็ลื่นมือทำให้เลือดในกายหนุ่มฉีดพลาถนตฤณผละจูบออกมาแล้วมองเนื้อเนียนที่เขาปอกเปลือกไว้เหลือแต่ร่างเปลือยขาวราวกับผิวเด็ก แต่เวลานี้ มือของเขามั่นคงจะหยาบเกินไปสำหรับผิวเธอ เพราะตามเนื้อตัวของไอรดามันแดงเป็นปื้นไปหมดจนเขาอดสงสัยไม่ได้

“เดี๋ยวมันจะดีขึ้นเอง”

ใบหน้าสวยส่ายไปมา ทว่า มือไม้ของเธอรบกวนด้วยการข่วนตีเขา ตฤณไม่ได้รับความร่วมมือจากคุณหมอคณสวดย และยังถูกต่อจ้านอย่างหนัก

“เสียใจมากเธอที่เธอได้พี่เป็นพี่”

ตฤณแนบปากลงไปอีกครั้ง บดคลึงเนิบนาบ เขาตั้งใจทำให้ไอรดา มีความสุข ไม่หวาดกลัวกับการมีเซ็กซ์

“พลอยเป็นของพี่คนเดียวตลอดไปนะ” เขาครางชื่อเธอออกมา พรหมจูบไปทั่วลำคอระหง ขบเม้มเบาๆ ที่ตึงหู ทำให้คนตัวเล็กสั่นระริก ไปทั้งตัว

“ไม่เอา ปล่อยฉันก่อน เรามาคุยกันดีๆ เถอะนะ แต่ตอนนี้พามัน ออกไปก่อนเถอะ นะๆ ได้โปรดเถอะ”

ไอรดาพยายามต้อรอง แม้จะถูกจูบจนสมองชาวโพลนไปหมด เนื้อตัวอ่อนปวกเปียก แต่เธอก็พยายามรั้งสติตัวเองไว้ ไอรดาไม่ได้ รู้สึกขยะแขยงเขาแบบที่ตัวเองคิด แต่ยังไงซะ เธอจะไม่วันยอมนอน อ่อนระหวาย ปล่อยให้เขาเอาแท่งหินมาตริงตอกไม่หยุดหย่อนแบบนี้ หรือกนะ งานนี้จึงต้องขูดมารยาหญิงที่พอจะมีอยู่บ้าง

“พี่ตฤณขา ปล่อยพลอยนะคะ” เธออยากกัดปากตัวเองจริงๆ ให้ตาย ที่เรียกไอ้วายร้ายแบบเขาว่าพี่ แต่ที่ยอมเรียกไอ้คนเถื่อนว่า พี่ตฤณขา เพราะรู้ว่ามันจะได้ผลแน่นอน

คนที่กำลังขยับสะโพกเบียดบดลงมาแสดงความเป็นเจ้าของ ชะงัก ไอรดาจะยอมเรียกเขาว่าพี่ได้ก็ต่อเมื่ออยู่ในวินาทีที่มันแย่งที่สุด ในชีวิตเธอแล้ว เหมือนสองครั้งที่ผ่านมา

“เรียกพี่ว่าพี่ตฤณขา ครั้งนี้จะให้พี่ช่วยอะไร”

ครั้งแรกที่เธอยอมเรียกเขาว่าพี่ ในวัยเด็กแปดขวบ ตอนที่ไอรดา ชุกจนจนเกือบจมน้ำตาย...

“พี่ตฤณปล่อยพลอยนะคะ หยุดการกระทำของพี่ก่อน ไม่งั้น พลอยตายคามือพี่แน่”

มีเซ็กซ์กับเขาถึงตายเชียวหรือ ตฤณมองหน้าซีดๆ ที่เอียงหันไป มองผนังห้อง ไม่ยอมสบตากับเขา

ทว่าถูกไอรดาเรียกชื่อน่ารักแบบนี้ แม้ว่าการพาตัวเองออกมา

จากความแน่นหนึบที่เขากำลังภาคภูมิใจจะทำให้ต้องปวดหนึบค้ำคา
เขาก็ยอมกอบกวมความใหญ่โตถอยออกมา เมื่อเขาโหยงกายขึ้นทำให้
ไอรดามีโอกาสขยับแข้งขาที่ถูกร่างหนาทับเอาไว้

“พี่ถอยก่อนก็ได้ ถ้าพลอยไปต่อกับพี่ไม่ไหวจริงๆ”

ดวงหน้าสวยเวลานี้เห่อร้อน ปากเรียวสวยเม้มแน่น เพราะ
เสียวซ่าจากปากร้อนๆ ไม่คิดเลยว่าคุณหนูแสนเรียบร้อยจะต้องมา
อ้วนอวบเขา แต่มันก็เป็นไปตามแผนที่คุณคิดเอาไว้

เรียกเก็บค่าจ้าง

‘ให้ตาย ผิดคาดไปเยอะเลย ไอ้ตฤณ เป็นวิศวกรได้ไงคำนวณ ผิดพลาด’

ดวงตาวาวโรจน์ของตฤณจ้องมองไอรดาที่คว่ำหน้านวมลายเรียบหฐ ขึ้นมาปิดบังร่างอ่อนแอเอ็น ที่ตฤณต่อว่าตัวเองเพราะงานนี้เขาประมาณการ หน้าอกเธอพลาดไปหลายนิ้ว ไม่คิดว่าไอรดาจะซ่อนรูปมากขนาดนี้

แต่เมื่อเห็นท่าที่ลั่นกลัวเหมือนลูกนกตกน้ำของคุณหมอคณสวดย ก็อดยิ้มกริ่มกับตัวเองไม่ได้

เขาอยากรู้กันว่าไอ้ควระดับหมอมจะหาทางเอาตัวรอดไปจากเตียง เขายังไง เพราะงานนี้พาชขึ้นมาแล้ว จะลงไปได้ก็ต่อเมื่อเธอกลายเป็น เมียของเขาโดยสมบูรณ์แบบเท่านั้น ไม่ใช่เพราะรับคำสั่งบิดาเลี้ยงที่เขา รักยิ่งและเป็นลุงแท้ๆ ของหญิงสาว แต่ลึกๆ ตฤณรู้ว่าเขารู้สึกยังไง กับไอรดา แล้วก็รู้อีกเช่นกันว่าไอรดาซังน้ำหน้าเขาแค่ไหน เมื่อครู่ ก็กำลังไปได้ดีแล้ว ถ้าเขาไม่ใจอ่อนเสียก่อนคงจะไปถึงเป้าหมายที่ตั้งใจ

พากไอรดา แม้ว่าตอนนี้ร่างบอบบางจะลั่นไปหมด ทว่า หญิงสาว

ยังพยายามคุมสติเพื่อจะพาร่างกายบริสุทธิ์เครื่องๆ กลางๆ ปีนลงจาก
เตียงของ...จะเรียกอะไรดี

ไอรดาจ้องค้ำกับร่างกำยำราวกับนักกีฬาแล้วขมวดคิ้วอย่าง
หงุดหงิด เธอไม่เคยตกใจกับร่างกายมนุษย์ได้มากขนาดนี้ ตั้งแต่ตอน
เป็นนักศึกษาแพทย์ต้องเรียนเกี่ยวกับโครงสร้างกล้ามเนื้อ หลอดเลือด
และอวัยวะต่างๆ ในร่างกายมนุษย์ที่ต้องจำกันแทบหัวระเบิด มันก็
ไม่ใช่เรื่องยากของคนความจำดีแบบไอรดา

แต่ในวันนี้ เธอที่จริงๆ ผู้ชายตรงหน้ามีอวัยวะในร่างกายบางส่วน
ที่มันผิดปกติจากที่เธอเคยผ่านตามา เธอเรียนกายวิภาค เคยเห็นทุก
อวัยวะในเพศชาย แต่สาบานได้ ปกติมันไม่ควรเป็นแบบนี้ไม่ใช่หรือไง

ตถุณรู้ว่าคุณหมอคคนสวยสงสัยอะไรรจนเปลอจ้องตาค้ำ เขาก็ม
มองต่ำลงแล้วอมยิ้ม

“เขาเรียกว่าผังมุก มันต่างจากผังลูกนิมิตนะ ไม่เหมือนกันหรอก
คุณหมอ”

ไอรดาเหยียดยิ้มแล้วรีบมองไปทางอื่น “เอาสิ่งผิดปกติเข้าไปใน
ร่างกาย มีความเสี่ยงติดเชื้ออย่างสูง ระวังต้องตัดทิ้งก่อนมันจะหมด
อายุการใช้งานก็แล้วกัน”

“พีเลือกทำจากสถานที่ปลอดภัย แน่ใจว่าสะอาด ถึงหน้าตามัน
จะดูประหลาดแต่รับประกันว่ามันคงสร้างความสำราญให้คุณหมอได้
แน่ๆ”

ไอรดาไม่เคยหยาบคายใช้คำพูดแรงๆ กับใครยกเว้นกาฝากของ
ผู้เป็นลุง

“ใครเขาต้องการรับความสำราญจากอวัยวะพิการที่มีสิทธิ์ติดเชื้อ
ของนายกัน!”

“อ้อ พีเข้าใจแล้ว ที่ขอร้องให้พีเอามันออกมาก่อน คุณหมอ
จะเอาแอลกอฮอล์เช็ดก่อนเพราะกลัวการติดเชื้อ แล้วใส่เข้าไปใหม่

ใช่ไหมครับ”

“กรี้ดดด!”

ไอรดาไม่รู้จะหาคำไหนมาประณามเปรตสว่างโตตรงหน้า “นายรีบหาผ้ามาคลุมความอูจาดตาเดี๋ยวนี้เลย!”

ยิ่งเธอว่ามันก็ยิ่งจ้องมองเธอ ตฤณกลอกตามองบน ให้ตายเถอะเขาเคยไปตรวจกับหมอสุนัข ที่เป็นผู้หญิงตอนที่ท้อปัสสาวะอีกเสบ ถูกจับถูกคลำ แต่ก็ไม่เคยลุกขึ้นมาชี้หน้าใครเหมือนตอนที่มันเข้าใกล้หมอไอรดาแบบนี้เลย

เขาคว่าผ้าขนหนูผืนหนึ่งขึ้นมาพันเอวสอบไว้อย่างลวกๆ แต่ถ้ามันจะร่วงก็ช่างหัวแม่งเถอะ อย่างน้อย เขาก็บอกเธอได้ว่าเขามีเจตนาที่จะเอาผ้าขนหนูปิดบังมันเอาไว้ไม่ให้มองเห็นเธอแล้ว

“เอาไงต่อดี ถ้าหมอพลอยให้พี่ถอยแล้วนั่งมองพี่เฉยๆ พี่ว่ามาถึงขนาดนี้พี่ทำต่อดีกว่า”

ไอรดาสูดอึ้ง หน้าผากมันมีเหงื่อเม็ดเล็กๆ ผุดเคลือบเอาไว้ หญิงสาวกระโดดหนีไปจนสุดขอบเตียง

“อย่างนะ อย่าเข้ามา ใจเย็นก่อนสิ”

“ก็ไหนพลอยบอกเองเมื่อคืนนี้ว่าถ้าพี่ช่วยพลอย พลอยจะให้พี่ทุกอย่าง อยากเอาอะไรก็ได้ ตอนนี้ พี่ก็กำลังขอรับสิทธิ์นั้น แต่ที่พี่จะเอา...” ตฤณค้อมศีรษะลงมา ใช้มือเชยปลายคางคุณหมอน้ำใสให้จ้องหน้ากับเขา “พลอยก็ไม่ยอมให้ตามสัญญา”

ไอรดารีบเบียดชิดขาเร็วเข้าหากัน เมื่อนึกย้อนไปถึงเหตุการณ์เมื่อคืนก่อนที่เธอจะมาอยู่บนเตียงของเขา หญิงสาวหน้าเงื่อนงำไปกับ การกระทำของตัวเอง

ดวงตาคู้งามฉายแววรู้สึกผิด “มาแล้วมันไร้สติแบบนี้เอง ฉันไม่น่าปากพล่อยพูดไปแบบนี้เลย”

เป็นความผิดของเธอเองที่ค่ออ่อน แล้วไปตีแม่เหล่าเพราะลืมหา

ไม่ได้ แม้จะเป็นผ้าห่มที่พวกไฮโซชอบมาใช้บริการกัน แต่ไอรดาก็ไม่คิดจะชนแก้วหรือสบตากับผู้ชายคนไหน เธอไปที่นั่นเพื่อหวังจะได้พบกับใครบางคนเท่านั้น

หญิงสาวนั่งอยู่นานจนเกินเวลาที่ทุ่มซึ่งเป็นเวลาเข้านอนของเธอแล้ว ครั้นจะนั่งแท็กซี่กลับก็กลัวถูกกลืนกลาม เมื่อรอตั้งนานแล้วไม่เจอสักที จึงตัดสินใจจะกลับ แต่แล้วไอรดาก็เห็นคนที่เธอแอบมาคอยเข้าเต็มสองตา

‘หมอมะหมา’ รุ่นพี่ของหมอครองฤทธิ์ คือผู้ชายที่หญิงสาวตกหลุมรัก แต่หัวใจดวงน้อยของเธอก็ต้องเจ็บหนักเพราะเห็นเขามาอยู่กับผู้หญิงอื่น เธอคนนั้นดูดีกว่าเขาราวกับคนละรุ่น

แล้วทั้งคู่ยังหัวเหี่ยถึงเนื้อถึงตัวกันในมุมมืดโดยไม่รู้ว่ามีคนแอบมองน้ำตานองหน้าอยู่ในมุมหนึ่ง จากที่จะกลับ ไอรดาเลยสั่งเบียร์แพงๆ ที่เขาวาร์สนุ่มไม่ขาดคอมาดื่ม ไม่น่าเชื่อ มันทำให้เธอเมาทุกขวด เจ็บปวดทุกเพลง เพลงนี้ถูกเปิดวนไปวนมาราวกับจะกลั่นแกล้งเธออย่างนั้นแหละ เพียงแค่ไอรดาลุกขึ้นก็เซแล้ว จึงตัดสินใจโทร. มาขอความช่วยเหลือจากตฤณ เพราะหากโทร. ไปบอกให้ครองฤทธิ์มารับ ต้องถูกสวดยับเรื่องแอบมาเมาคนเดียวอย่างแน่นอน

เมื่อตฤณมาถึงหน้าผ้า เธอก็รีบบอกความต้องการออกไปทันทีที่เห็นหน้าเขา

“ฉันอยากให้นายเล่นบทคู่รัก กอดจูบฉัน อย่างที่แฟนเขาทำกัน นายทำได้ไหม” เธอยื่นข้อเสนอขึ้นไปอย่างไม่สนใจเลยว่ากำลังยื่นเนื้อขึ้นดีให้แก่หมาป่าเจ้าเล่ห์

แต่ผิดคาด ตฤณมองไปที่โต๊ะไว้อีพีในมุมส่วนตัว แล้วหันกลับมาบอกว่านอกบทเขาไม่รับเล่น

“เท่าที่รับปากคุณพ่อกับแม่ของคุณ ให้ช่วยเป็นแฟนกำมะลอของคุณเพื่อตบตาหมอครองฤทธิ์กับพี่สะใภ้คุณ ผมก็ตั้งใจแทบแย่แล้ว

นี่ต้องเล่นบทเข้าพระเข้านางกับคุณเพื่อประชิดหอมเมฆาอีก ผมเชยโน”

ถ้าเธอขอให้เขาจูบจากใจเขาจะแถมกอด จูบ ลูบ ฟัด อย่างถึงใจ
เชียวละ แต่จะขอให้จูบเพื่อประชิดผู้ชายอื่น เขาไม่ทำ

ตฤณชักสีหน้าบึ้งตึง ปฏิเสธใส่หน้า “ไปหาเอาป้ายหน้าเถอะ ผม
จะกลับแล้ว”

จากนั้นร่างสูงใหญ่หันหลังเดินออกไปทันที

เสียงหวานอ้อแอ้เรียกเขาเอาไว้ “เดี๋ยวสิ เดี่ยวก่อนนายตฤณ
ถ้านายยอมช่วยฉัน นายจะเอาอะไรก็ได้ นายก็รู้ว่าฉันนิสัยเปย์แค่นี้
ใจถึงอยู่แล้ว อยากได้อะไรละ เงินค่าเสียเวลา หรือว่าอะไรก็ได้ ฉันจ่าย
ไม่อั้น”

นาทีนั้น เธอยื่นข้อเสนออย่างไม่ยั้งคิด เพราะอยากประชิดผู้ชาย
คนนั้น ตฤณชะงักหยุดอยู่กับที่ ทั้งที่ตอนแรกคิดจะไปรอเธอที่รถเพื่อ
พาไปส่งที่คอนโดฯ เขาหันมาสบตากับไอรดา

“คุณหอมเนใจจะครับว่าถ้าผมช่วยคุณ แล้วผมจะเอาอะไรก็ได้”

“ใช่ นายอยากได้อะไร ฉันจะให้ตามคำขอ”

“วันนี้ได้ ส่วนคำขอของผม รอให้คุณหอมหายเมาก่อน แล้วจะ
บอก แต่ตอนนี้ ผมทำงานให้ก่อนก็แล้วกัน”

ไอรดาพยักหน้าอย่างไม่รีรอ ตอนนั้น เธอเมามากมากจึงไม่ได้
คิดอะไรซับซ้อน จำได้ว่าตอบเขาเสียงแผ่ว แล้วได้ยินเสียงพึมพำ
พูดขึ้นจากด้านหลังว่า

“น้องพลอยมาทำอะไรที่นี่”

พอหันหลังกลับไป ไอรดาก็ถูกตฤณตวัดแขนกำยำของเขาลากจูง
แหวคอดบางของเธอเข้าหาตัวก่อนที่เขาจะก้มหน้าหล่อลงมาจูบ...

————— ♡ —————

กลับมาที่เหตุการณ์ปัจจุบัน ไอรดาซ่อนใบหน้ากับฝ่ามือ “ไม่น่า
เลยพลอย”

แล้วต้องสะดุ้งเมื่อตฤณโหม้กายลงมาห่มร่างเล็กเอาไว้แทนผ้าห่ม “เลิกคิดได้แล้ว ถึงเวลาจ่ายค่าจ้างแล้วครับคุณหมอ”

เขาครางชื่อเธอออกมา พรหมจวบไปทั่วลำคอระหง ขบเม้มเบาๆ ที่ตึงหู ทำให้คนตัวเล็กสั่นระริกไปทั้งตัว

“ไม่เอา ปล่อยฉันก่อน”

ดวงหน้าสวยเวลานี้ให้่อร้อน ปากเรียวยสวยเม้มแน่น เพราะเสียวชานจากปากร้อนๆ ที่ดูดดึงยอดดอก ตฤณใช้ฟันซี่คมขบไปทั่วเม็ดบัวสีสตราวเด็กไม่รู้จักอ้ม ทั้งปากและมือช่วยกันทำหน้าที่บีบเคลื่อน ออกลั่นซ່อนรูป

“อ้อ” ไอรดาเกลียดเสียงตัวเองเวลานี้ ทำให้ไม่ต้องเปลอปล่อยเสียงครางออกมาด้วย ไม่ชอบตัวเองที่พ่ายแพ้ให้แก่ความซำของวาบหวม อุตสำห์ขอร้องให้เขาหยุดได้แล้ว แต่ทำไมตอนนีถึงเลยเถิดเตลิตตามเขาไป

ยิ่งพยายามต่อต้าน เขายิ่งมอบความหวิวไหวและกระหน่ำรุนแรงมาให้ ร่างกายของเธอทรยศต่อคำสั่ง ความรู้สึกอยากให้เขาชักนำก่อตัวขึ้นเรื่อยๆ เธอมองเขาก็มๆ เงยๆ จวบหน้าอกและปรนเปรอให้จนเธอต้องครางออกมาไม่หยุด

“อ้อ”

ไอรดาไม่เข้าใจ สมอมันลังการว่าคุณหนูอย่างเธอไม่เหมาะกับกาฝากอย่างเขา แต่ความซำนาญของเขาทำให้เธอเปลอแ่อนกายหยัดขึ้นอย่างไม่รู้ตัวเมื่อถูกความเสียวชานที่ไม่รู้จักพุ่งใส่

นอกจากเขาจะปรนเปรอทรวงอกแล้วยังไล่จุ่มลงไปทีหน้าห้อง แต่ว่าติดตรงผ่านวมที่เธอดึงมาคลุมไว้ ทว่า มันไม่ยากเลย เมื่อเขาค่อยๆ ถอยตัวเองลงไปทีปลายขา ไอรดามองด้วยความมึนงงก่อนจะค้นพบว่ามันไม่ใช่จุดจบ แต่มันคือการเริ่มต้นที่แท้จริง

“คราวนี้ พี่จะเรียกค่าจ้างเมื่อคืนนี้ของจริงแล้วนะ”

ที่ผ่านมาฉันยังไม่จริงอีกหรือ ของจริงจะทำให้เธอเดินไม่ได้ไป
ก็วัน ยิ่งคิดว่าเจ้าแห่งหินที่มีพวกอูตริเอาไข่มุกไปฝังเอาไว้ตั้งหลายเม็ด
มันจะเข้าไปเย็บมชมพูภายในร่างกายเธออีกครั้ง คุณหมอคนสวยก็อยาก
จะเป็นลมเสียให้ได้

“เมื่อก็ยังไม่ทำจริงอีกเธอ”

“นั่นเรียกว่าน้ำจิ้ม แต่ตอนนี้ พี่จะกินพลอยจริงๆ”

โอรดาคิดด้วยความหวาดกลัว ยิ่งเห็นว่าผ้าขนหนูที่เขาพันเอวสอบ
ไว้มันหลุดลงไปกอง หลังเขาขยับเข้ามาใกล้จนเหลือแต่กายเปล่าเปลือย
ไม่ต่างจากเธอก็ต้องยกมือปิดปาก

“อา”

ดวงตาคู่หวานเบิกกว้างก่อนจะเบือนหนี เพราะความใหญ่โต
อลังการนั้น เขาจะใช้สิ่งนั้นที่มแทงเข้ามาในตัวเธอซ้ำแล้วซ้ำอีก เธอ
จะรับไหวได้อย่างไร ทั้งความใหญ่โตที่มีเส้นเลือดปูดโปนเด่นดูๆ
พร้อมรบเสี้ยนขนาดนั้น

“ขอเวลานอกกินยาแก้ปวดไว้ก่อนสักสองเม็ดได้ไหม”

ตฤณอยากจะหัวเราะหนัก นี่เธอคงคิดอะไรไม่ออก หลากเล่น
อะไรไม่ได้แล้วมั้ง

“เป็นหมอควรรู้ไม่ใช่เธอ ยาไม่ควรกินก่อนอาหาร เดี่ยวมันจะ
กัดกระเพาะ พลอยกินพี่ให้อิ่มเต็มท้อง แล้วค่อยกินยาตามจะดีกว่า
ไหม”

โอรดากระโดดขามาหนีไปด้วยความกลัว อารมณ์วาบหวาม
ปลิวหาย แต่คนที่ยื่นขวดหูนก็ไม่ใช่กซ้า ตฤณไม่ประวิงเวลา เขารีบพา
ตัวเองขึ้นมาแล้วใช้มือหนาจับเรียวขางมแยกออกจากกัน

“พี่จะทำให้พลอยมีความสุข เชื่อสิพลอย” ที่สำคัญ บิดาเขาเหลือ
เวลาอีกไม่มากแล้ว ก่อนท่านจากโลกนี้ไป เขาสัญญาว่าท่านจะต้องได้
อุ้มหลานที่เกิดจากเขากับหลานรักของท่าน

“ไม่ละ ปล่อยฉัน” เธอไม่เชื่อเขาแล้ว ตอนนี้ เธอกำลังกลัวแห่งหิน
ของเขากำลังผงาดนั้น มันใหญ่เกินกว่าที่จะทำให้เธอมีความสุขได้
กระมัง

ไอรดาสายหน้าหวิว เส้นผมปรกหน้า แต่ได้มือหนามาเกี่ยวเอาไป
ทัตหุ

“ไม่ต้องกลัว เดี่ยวพี่จะพาพลอยไปสำรวจดวงดาวบนท้องฟ้า
ด้วยกันให้ทั่ว แล้วพลอยจะรู้ว่าผู้ชายแบบนี้ น่าตื่นเต้นทุกนาทิตี่ได้
สัมผัส” ตฤณพยายามตะล่อมหลอกล่อ แต่เขารู้ดีว่านอกจากคำพูดแล้ว
ยังต้องทำให้เธอเห็นว่าการเมกเลิฟนั้นไม่น่ากลัว มันมีแต่ความสุข
และครั้งนี้ เขาไม่ปล่อยเวลาให้เธอคิดแก้ไขสถานการณ์

ตฤณจูบปากอิมอีกครั้ง แล้วดึงมือคนตัวเล็กให้คล้องคอเขาไว้
ปากก็ดูดตั้งลำคอระหง ไส้ลงมาที่ร่องอกอวบ เขาเพิ่งเห็นเต็มตาว่า
หน้าอกของไอรดานั้นอวบอิม ยอดถันก็เต่งตึงจนทำให้ปากคอแห้งผาก
อดใจไม่ไหวจนต้องก้มลงกลืนกินเข้าปากอีกครั้ง

“อ้อ”

คราวนี้ ความเสียดเสียวพุ่งแหลมกว่าครั้งแรก ไอรดาตรงเสียด
กระเส่า เนื้อตัวของเธอกับเขาบิดเบียดเสียดสีจนก่อให้เกิดประกาย
ไฟปรารถนาลุกโชติ และตฤณคงไม่ดับมันลงง่ายๆ ถ้าไปไม่ถึงวิมาน
ที่เขาบอก ไอรดาบิดสายร่างไปมาด้วยความชานเสียว เกิดมาไม่เคย
ทรมาณปนความวาบหวามเท่าครั้งนี้

ความร้อนจากร่างหนาแผ่ลงมาครอบคลุม เขาก็กเธอไว้ด้วยมือ
และปาก ไม่มีช่องว่างแทรกผ่าน เมื่อความรู้สึกหิวโหยแผ่ซ่านไปทั่วตัว
ไอรดาไม่เหลือสติพอให้คิดว่า ต่อจากนี้ไป ปากเขาที่เลื่อนต่ำลงไปจะ
ทำให้เธอต้องเรียนรู้กับโลกใหม่

ตฤณจูบไล่ไปจนถึงหว่างขา จูบเรียวขาขาวผ่องอย่างไม่รังเกียจ

เนื้อตัวของไอรดาเหมือนไอศกรีมรสวานิลลา ที่ชิมตรงไหนก็ละมุนไปหมด เขาต้องหักห้ามความแข็งซึ่งที่ร้อนระอุอยากหาที่ลงจะแยะ

“ตฤณ” ไอรดาเปลือยเรียกชื่อเขา เธอก็ไม่รู้ว่าจะเรียกเขาหา สวรรค์วิมานอะไร แต่เรียกแล้วทำให้เธอได้ระบายปลดปล่อย เขาเป็นคนทำให้เธอทรمانก็ควรต้องรับรู้

“ครับพลอย” เขาขานรับ แล้วเห็นว่าคนตัวเล็กได้แต่หอบหายใจ มองตาปรอย จึงรู้ว่าไอรดาพร้อมพริกที่จะได้รับบทเรียนรักแสนหวาน บทต่อไป

เขานำตัวตนไปจอดจ่อที่ดอกไม้้งาม แล้วจ้องมองด้วยความพอใจ กลืนน้ำลายลงคออีกใหญ่ ดอกไม้ช่อใหญ่อวบอูมอึมน้ำ เขาอยากพาตัวตนเข้าไปทักทายทำความรู้จัก และตอนนี้ก็หมดความยับยั้งชั่งใจแล้ว

มือหนาประคองตัวตนแข็งร้อนให้จ่อจู่ที่ช่องทางเข้า พลังกัมหน้าไปจูบปากอึ้มเบาๆ ทำให้ไอรดาลั่นระริก จากนั้นก็ต้องสะดุ้งสุดตัวเมื่อเขาค่อยๆ พาแก่นกายใหญ่โตคืบคลานแทรกผ่านเข้าไปที่ละน้อย

“ฮะ! เจ็บ”

แม้จะขยับสะโพกเข้าไปที่ละน้อยแล้ว แต่ไอรดาของเขาก็ยังร้องครางเจ็บ ตัวเธอเล็กนิดเดียว แต่ต้องรับสิ่งที่ใหญ่เกินตัว ตฤณเลยต้องหยุดแล้วค่อยๆ ใช้ความอดทนอย่างสูง เขาแค่หยุด แต่ไม่ได้ถอดถอนตัวตนออก เพราะกลัวว่าไอรดาจะไม่เปิดรับอีก แล้วจะทำให้เธอกลับเขา

ตฤณค้างคาไว้อย่างนั้นแล้วใช้มือหนาเข็ดเหงื่อที่ผู้ดูดขึ้นบนหน้าผากคนตัวเล็ก

“ไว้ใจพี่นะ อย่าเกร็ง”

“เอามันออกไป ฉันเจ็บ”

“ถ้าพี่เอาออกไป พลอยจะกลัวมันตลอดไป เชื่อใจพี่ มันไม่เจ็บ
หรือครับ”

“นายมาลองให้ฉันตีนายแบบที่นายทำกับฉันบ้างเอาไหม”

“พี่จะให้พลอยตีฉันหลายๆ ทีเลย แต่ตอนนี้ให้พี่ตีก่อนนะครับ”
ตฤณตอบกลับน้ำเสียงหวาน เขารู้ว่าไอรดาเจ็บเลยต้องปลอบประโลม
หลายๆ

ชายหนุ่มขยับสะโพกสอบอีกที ค่อยๆ ดูท่าทางของคนตัวเล็ก
ไอรดาคางยาวเมื่อถูกเติมเต็มเข้ามา บางอย่างที่แข็งร้อนกำลังอยู่ใน
ร่างกายของเธอ มันให้ความรู้สึกสุขสมปนหวิวไหว ทั้งเสียดเสียวและ
บีบเกร็งจนแยกไม่ออก

ตฤณสูดปากครางต่ำ เขาขยับสะโพกได้ที่ละน้อย เพราะช่องทางรัก
คับแน่น รัตริงตัวตนเขาแทบจะปริหัก ไม่เคยสุขสมเท่านี้มาก่อน ผัน
กามะหืออ่อนนุ่มโอบรัดเขาทุกทางจนต้องกัดฟันข่มความซาบซ่าน
ที่เล่นปราดถึงศีรษะ

“อา เยี่ยมมากเลยครับ” เขาครางออกมาเพื่อระบาย สองมือก็เอื้อม
ไปบีบเฟ้นเต้าทรงอวบอิม บีบเคล้นยอดถันจนมันชูชันเต่งตึงขึ้นมา
อีกครั้ง

เมื่อขยับตัวตนเข้าไปได้จนสุด แล้วเริ่มขยับเร็วขึ้น เพราะถูก
รัดแน่น ขยับแต่ละครั้งก็สร้างความเสียวซ่าให้แก่คนตัวใหญ่และ
คนตัวเล็ก

ยิ่งตฤณใจเย็นค่อยๆ ทำ ไอรดาก็ยิ่งรู้สึกถึงการมีตัวตนของเขา
อยู่ในกายเธอ เป็นส่วนหนึ่งของตัวเธอ ไม่รู้ว่าคุณรู้สึกที่เกิดขึ้นตอนนี้
มันคืออะไร แต่เมื่อถูกเขาเติมเต็ม ไอรดาก็ยื่นมือไปกอดรัดรอบคอ
ทำให้ตฤณครางฮือ เร่งขยับตัวตน โนม้ตัวลงมาบดเบียดกับร่างเล็ก

หน้าอกแกร่งถูไถกับทรงอวบ บดเบียดร่างกายตัวเองลงไป
เพื่อดับไฟปรารถนา แต่มันเหมือนยิ่งเพิ่มเชื้อไฟให้เขายิ่งอยากกระโจน

เข้าไปใส่ ตฤณเปลอชบเบาๆ ที่ทรงอกอิมจนเกิดรอยแดงระเรื่อ

และไม่สามารถทนต่อความเสียวซ่าที่จู่โจมอย่างรุนแรงได้อีก เขาขยับตัวตนเข้าออกถี่เร็ว มือหนาบีบเคล้นสะโพกขาวผ่อง ขยับตัวตน หมุนวนไปมาจนคนใต้ร่างสมองขาวโพลน ตัวอ่อนเหลวเป็นขี้ผึ้งต้องไฟ

ตฤณมองไปที่ใบหน้าสวยจัด ตอนนี ไอรดาหน้าแดงระเรื่อ เนื้อตัว เจ้าหล่อนเต็มไปด้วยร่องรอยจูบ ก็อยากจะพาตัวตนไปให้สุดทาง แต่ว่า เขาอยากให้เธอไปถึงก่อน ชายหนุ่มจึงไม่ยอมเร่งรัด แต่ว่าควบจับ เป็นจังหวะเข้าออก มือหนาก็บีบเคล้นสองเต้า เมื่อถูกการปลุกเร้าจู่โจม ไอรดาก็บิดเกร็งด้วยความเสียวซ่า ก่อนจะกรีดเสียงร้องออกมา พร้อมกับตัวสั่นระริก เมื่อตฤณพาเธอไปถึงวิมานที่มีแต่เขาและเธอ สองคน

ฟากตฤณก็ตามไปติดๆ เขาแหงนหน้าคำรามต่ำ เมื่อถูกการ บีบรัดจากทุกทาง จนได้รับการปลดปล่อยแล้วผ่อนลมหายใจลง เพื่อให้ ปรับจังหวะเข้าสู่สภาพปกติ เขาไม่ได้ใช้ถ่วงยางกับไอรดาเพราะอยาก มีครอบครัวกับเธอ เขาพอใจที่ได้เป็นคนแรก เพราะเหลือบไปเห็น หยดเลือดเล็กๆ สองจุดที่ผ้าปูที่นอน

“เป็นยังไงบ้างครับ ดีไหมเมียจ๋า”

ไอรดาอายจนแทบแทรกแผ่นดินหนี เธอหันหน้าหนีเขา แล้ว หยิบผ้าห่มขึ้นมาคลุมหน้า

ตฤณตะกายลงมานอนข้างๆ อมยิ้มมองเมียหมาดๆ ด้วยสายตา รักใคร่ ก่อนจะกอดจูบที่ลาดไหล่แล้วรั้งคนตัวเล็กให้หันหน้ามารับจูบ

“ทำไมไม่ตอบผมล่ะครับ”

“ฉันไม่อยากจะไรตอนนี้เลย” มันจุก มันเสียวๆ แสบๆ แต่ก็ แอบมีความสุข มันเป็นความรู้สึกที่ไอรดาลับสนไปหมด เธอหันหน้า หนีเขาอีกครั้ง

ครั้งนี้ ตฤณไม่ได้รั้งเธออีก แต่ว่าสวมกอดเมียสาวจากด้านหลัง

แล้วสูดกลิ่นหอมสะอาดของเมีย ไอรดาเป็นของเขา แล้วต้องเป็นของเขา
คนเดียวตลอดไป

‘พี่จ้องแล้วนะ’

...อย่างที่เคยหมายตาจับจองมาตั้งแต่เด็ก

ไอรดาของตฤณที่ครูดผ่านหลังไปมาทำให้ไอรดาลั่นระริกขึ้นมา
อีกครั้ง ความแนบชิด สนิทสนมแบบเนื้อแนบเนื้อนี้ มันทำให้เธอคิด
อะไรไม่ออก มีแต่ความมึนงง

ไอรดาไม่คิดว่าต้องยกพรหมจารีที่หวงแหนให้แก่ผู้ชายที่ชาตินี้
ไม่คิดจะเอามาเป็นสามี “ฉันจะกลับบ้าน” ไอรดาพยายามจะลุกขึ้น แต่
เรื่องนี้ ตฤณไม่ยอม เขากดร่างบางให้นอนลง เขาไม่มีทางปล่อยให้เมีย
กลับบ้านไปตอนนั้นแน่

“นอนพักก่อน ตื่นมาแล้วจะพากลับ ถ้าตื้อนักได้โดนตีอีกรอบ
แน่”

ฟังเขาขู่เสียงเรียบๆ แต่ชัดเจนว่าทำจริง คุณหมอสาวถึงกับเสียงลั่น
ถ้าถูกเขากดลงบนเตียงอีกครั้ง เชื่อเหลือเกินว่าเธอคงต้องไม่ได้ไปทำงาน
แน่ แค่นั้นนี่หาแข่งก็อ่อนแรงไปหมด

“คนบ้า ฉันจะกลับบ้าน ไม่ได้ยินหรือไง ทำไมต้องบังคับ ฉันจ่าย
ค่าจ้างให้แล้ว จะเอาอะไรอีก”

“ไม่น่าถามว่าจะเอาอะไร” มือหนาเคลื่อนผ่านอวคอดบาง ไปวาง
ที่จุดสุมเสียง ไอรดาสะดุ้งโหยง รีบปิดมือเขากออก

“คนบ้า เขามีมือออกไปนะ”

“งั้นก็เชื่อพี่ตฤณ นอนต่ออีกนิด ถ้าตื้อจะถูกตีอีกรอบ หรือว่า
คุณหมอพล่อยอยากถูกพี่ตีบ่อยๆ อย่าถามนะว่าพี่ตฤณจะใช้อะไรตี
ก็แทงหินที่คุณหมอไม่ชอบนั่นแหละ”

“ไอ้คนเถื่อน ไรจจิต”

“ระวังจะติดใจความดิบๆ เถื่อนๆ ของพี่เช้าสักวัน”

ไอรดาเกลียดความชอบชู้ของเขา เธอสะบัดหน้าหนีเลยไม่เห็น รอยยิ้มพอใจจุดขึ้นที่มุมปากคนเจ้าเล่ห์ เธอไม่อยากอยู่ใกล้เขาแบบนี้ อีก เพราะกลัวว่าจะหักห้ามใจไม่อยู่แล้วยอมให้เขารังแกอีก

ธันวาคม 2020

ดวงตาคู่คมหรือลึกลงน้อย ไม่คิดว่าจะมีวันนี้ วันที่ไอรดาจะมาอยู่ในอ้อมกอดเขาเช่นนี้ ยิ่งเนื้อแนบเนื้อ ความต้องการของเขาก็พุ่งพล่านขึ้นมาอีก ทว่า เขารู้ว่าเธอคงอ่อนเพลียมาก ครั้งนี้ปล่อยให้พักไปก่อน รอบหน้าไม่พลาดจะขอเบิร์ด ตฤณเมิ้มริมฝีปากพยายามตัดใจ

คนที่ถูกกักเอาไว้บนเตียงนอนไม่หลับ ยิ่งเขากอดเธอแนบอกจนได้ยินเสียงหัวใจกันและกัน เธอก็ยังไม่กล้าหลับตาลง แต่เหมือนคนที่นอนซนหลังจะอ่านใจเธอออก ปากหยักลึกกระซิบข้างหูเบาๆ

“ยังไม่หลับอีก ถ้าน้องชายพี่มันตื่นอีก พลอยจะไม่ได้พักนะ เพราะมันกำลังหัวอวยกรบกับพลอยอีกรอบ ถ้าไม่กลัวถูกบุกก็ไม่ต้องหลับ แต่ถ้าไม่ยอมให้พี่เคลื่อน้ำพิริบหลับตาเลย”

ไอรดาไม่รู้ว่านี้คือคำขู่หรือคำเตือน แต่เธอก็ต้องรีบหลับตาลง เปลือกตาอ่อนใสปิดลงสนิท และไม่นานก็เผลอหลับไปเพราะความเพลีย ขณะที่คนนอนซนหลังยกศีรษะขึ้นมาดู เมื่อเห็นว่าคนในอ้อมแขนหลับแล้วจึงขยับผ้าห่มคลุมให้ถึงหน้าอก แล้วก้มจูบเบาๆ ที่แก้มใส

ด้วยความรักใคร่ เขาไม่เคยรู้สึกหวงแหนหรืออยากดูแลปกป้องใคร
เท่ากับคนที่หลับในอ้อมแขนคนนี้เลย และไม่เคยนอนกอดผู้หญิง
คนไหนหลังจากปลดปล่อยอย่างเต็มที่ จะเรียกว่าเป็นพวกระบายใต้ที่
แล้วทางไครทางมันก็ได้

แต่สำหรับไอรดา เขารู้สึกกับเธออย่างไร มีแต่หัวใจเขาเท่านั้นที่รู้ดี
ที่สุด

หลายวันต่อมา

เมอร์ซิดেস เบนซ์ ซี 200 คูเป เอเอ็มจี 1 ไดนามิก รถสปอร์ต
ลुकคุณหนูที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์คุณหนูหวานอ่อนเปรี้ยวอย่าง
ไอรดาเคลื่อนตัวเข้าจอดภายในโรงแรมหรูเรียบริวย ร่างบอบบางที่อยู่
ในชุดราตรีเกะอกสีเขียวมะกอกค่อยๆ ก้าวเท้าลงมาอย่างระมัดระวัง
สองแขนกระชับกล่องของขวัญกับการ์ดเชิญไว้อย่างดี มือบางกดรีโมท
ปิดประตูรถแล้วเดินเข้าไปภายในงาน

ไอรดาถอนใจ ช่วงนี้ไม่อยากไปไหนที่เจ้าภาพเป็นหมอ เพราะ
ลุงของเธอ นายแพทย์วินัย วนารมย์ ซึ่งเป็นบุคลากรมากความสามารถ
และเป็นอาจารย์หมอมักจะได้รับการ์ดเชิญทุกงาน แต่ด้วยสุขภาพ
ของท่านที่ไม่สู้ดี ทำให้ตฤณ วนารมย์ กาฝากที่ได้รับมรดกอื้อซ่าในฐานะ
บุตรบุญธรรมของลุงเธอต้องตามมาดูแลท่าน

“หวังว่าจะไม่เจอหมอนั้นนะ”

และอีกคนที่ไม่อยากเจอ นั่นก็คือคนที่อยากเจอมากที่สุด

“พี่หมอเมฆ”

คืนนั้น ไอ้คนเถื่อนที่เธอจ้างให้จับเธอที่ผับเล่นเกินจริง หมอนั้น
แทบจะดูตกสิ้นลั้นเธอลงคอบไปต่อหน้าพี่หมอเมฆ พอหายเมา ไอรดา
ก็ได้แต่ต่อว่าตัวเองที่ทำเรื่องบ้าๆ แบบนั้น เพียงเพราะน้อยใจที่เห็นเขา
คงสาวน้อยคนหนึ่งมาพลอดรักกันในผับ

ไอรดาถอนหายใจยาวพรีดเป็นครั้งที่สองก่อนจะเดินเข้างานแฮชิตของอาจารย์หมอสุรัชย์ เป็นงานที่เธอไม่มีทางปฏิเสธ เธอรักและเคารพอีกฝ่ายประดุจญาติ เพราะนอกจากจะเป็นอาจารย์ที่สอนตอนเธอเรียนมหาวิทยาลัยแล้ว ท่านยังคอยให้ความช่วยเหลือด้านความรู้ต่างๆ กับเธอเสมอ และยังให้คำแนะนำในการใช้ชีวิตอีกด้วย

อาจารย์หมอแต่งงานแล้วแต่ไม่มีลูก เพราะภรรยาอดลูกไม่ดี ใช้วิธีการรักษาทางการแพทย์อย่างไรก็ได้ผล แต่ท่านก็มีลูกศิษย์มากมายที่รักท่านเหมือนบิดาแท้ๆ

ไอรดาเข้าไปยังห้องจัดงาน เมื่อมองเข้าไปก็เห็นเพื่อนพ้องน้องพี่บุคลากรทางการแพทย์แน่นขนัดอยู่ในห้องนั้น ทว่าไม่เห็นแม้แต่เงาของหมอเมฆา

เสียงเพลงคลอเคล้าด้วยเสียงบรรเลงเปียโนให้ความรู้สึกผ่อนคลายจนเหมือนได้หลุดมาอีกโลกหนึ่ง

ภายในงานจัดแบบค็อกเทล มีบริการเสิร์ฟอาหาร เครื่องดื่มแขกในงานจึงเดินทักทายกันชิวๆ ไอรดาหลบหลีกผู้คนเหล่านั้น

“หมอพลอยทางนี้ล่ะ”

เจ้าของร่างบอบบางหันไปทางต้นเสียง ริมฝีปากสวยขยับเป็นรอยยิ้ม “พี่เกิด” หรือหมอเกิดส่งยิ้มหวานให้หมอรุ่นน้อง

“ทำไมมาช้านักล่ะจะพลอย พี่เกิดรอตั้งนาน”

“รถติดนะพี่ แล้วอาจารย์หมอสุรัชย์ล่ะคะ”

“นุ่น อยู่ทางนั้น คุยกับอาจารย์หมอวินัย ลุงของพลอยอยู่ เตียว พี่เกิดจะพาไป” หมอเกิดหรือการะเกดชี้มือบอกรุ่นน้องคนสวย แต่ก่อนจะเดินไปก็อดกวาดตามองรุ่นน้องอย่างสำรวจไม่ได้ ปกติทุกอย่างก้าวของหมอไอรดาเวลาออกงานสังคมจะเต็มไปด้วยความมั่นใจ แต่คืนนี้ดูแปลกๆ หรือว่าขยายสาขาคลินิกเสริมความงามมากไปจนช่วงนี้ไม่ได้พักผ่อน การะเกดสังเกตเห็นไอรดาที่สวยเหมือนเดิม แต่

เพิ่มเติมคือความอึดโรยบริเวณขอบตา

“เป็นอะไรไปพลอย ดูเหนื่อยๆ ทำงานหนักไปหรือเปล่า”

ไอรดาอีกอ้าก ตั้งแต่เกิดเรื่องนั้นขึ้นมา ยอมรับว่าเธอนอนไม่ค่อยหลับ

“ไม่มีอะไรค่ะ พี่เกิดมองหน้าพลอยแปลกๆ หรือชุดของพลอย มีอะไรผิดปกติขึ้นหรือ” ไอรดา mong เดรสลีน ลี เชียว มะ กอก แพ้ ชั้น ล่ำ สุด จาก แบน ด์ ไฮ เอน ด์

“ไม่มีอะไรผิดปกติหรอกจ้ะ ชุดพลอยสวยมากเลยรู้ไหม เข้ากับพลอยมากๆ เลย แต่ว่าทำไมหน้าตาดูเหมือนคนนอนน้อย ช่วงนี้ทำงานหักโหมมากไปหรือเปล่า”

ไอรดา ยิ้ม ให้ หมอ รุ่ น พี “ช่วงนี้พลอยงานยุ่งเรื่องขยายสาขา ไหนจะเรื่องการตลาดอีก ทำแล้วก็ต้องไปให้รอด”

“อ้อ เก่งจริงๆ เลยนะ ทั้งเป็นหมอ แล้วยังเป็นนักการตลาดอีก พี่ดีใจด้วย ตอนนี้อคลินิกของพลอยดังมาก ได้ยินว่าพวกดาราสีเลบ เน็ต ไอโดล ลี วิว ค ลินิ ก ของ พลอย กัน น ำ ดู ”

“ขอบคุณค่ะพี่ ก็พลอยไม่ยากให้ใครว่าเหยียบขี่ไก่ไม่ฝ่อ รอกินแต่กิงลีครอบครัว”

ไอรดา มอง รุ่ น พี ที่ อยู่ ใน ชุด เดร ส ลี ห ว าน “วันนี้พี่เกิดก็สวยเหมือนกัน สาวๆ ทุกคนในงานก็แต่งตัวสวยกันหมด นั่นคุณพยาบาลแก้วตานี้คะ” ไอรดา เหลือบมองสาวสวยคนหนึ่ง “สวยปิ้งเหมือนอัมพ์พัชราภาเลย”

การะ เกิด กระ ชิบ “ก็สวยด้วยมีดหมอ แต่น้องพลอยของพี่สิ สวยไม่ผ่านมือหมอ อย่าถ่อมตัวนักเลย พลอยนะดาวเด่นของงานเลยนะหนุ่มๆ ในงานมองพลอยเป็นตาเดียว เมื่อไหร่รจนาคคนสวยของพี่จะเสียงพวงมาลัยเลือกคู่สักที”

ไอรดา ยิ้ม พ ล ง ส ำ ย ห ำ ร ะ อ า “บางที รจนา 2020 อาจจะไม่ยาก

อยู่คนเดียว ไม่ต้องมีคู่ให้เหนียวก็ได้”

“ไม่ใช่รอใครบางคนอยู่หรอก” การะเกตุรู้ดีว่ารุ่นน้องแอบปลื้มใคร แต่ทุกคนก็ยังสงสัย หมอเมฆาคิดอย่างไรถึงปฏิเสธผู้หญิงสวย เก่ง วางตัวดี แล้วยังเป็นถึงทายาทอันดับสองของตระกูลวนารมย์ ตระกูลแพทย์ที่เป็นเจ้าของโรงพยาบาลในเครือวนารมย์ ที่น่าแปลกคือหมอเมฆาอายุก็ปาเข้าไปสี่สิบเศษแล้ว แต่ยังไม่เคยผ่านการแต่งงานเช่นกัน

หหลังจากคุยกันอีกครู่ใหญ่ การะเกตุก็จูงหมอรุ่นน้องที่จบจากสถาบันเดียวกันเข้าไปหาเจ้าของงาน

“ไปหาอาจารย์หมอดีกว่าพลอย ยืนคุยนานแล้ว เดี่ยวเจ้าภาพจะคิดว่าเราไม่ได้มางาน ไปให้ท่านเห็นหน้าสักหน่อย”

ไอรดาเดินตามไป ระหว่างที่เดินกับรุ่นพี่คนสนิท การะเกตุก็เห็นสายตาของหนุ่มๆ มองมาที่ไอรดาเป็นตาเดียว แต่เจ้าตัวนี่สิ ไม่รู้อะไรเลย ว่าตกเป็นเป้าสายตาของหนุ่มๆ ในงานไปแล้ว

ไอรดาเดินมาถึงจุดที่อาจารย์หมอสุรัชย์คุยอยู่กับอาจารย์หมอด้วยกันอีกสามสี่คน เมื่ออีกฝ่ายหันมาเห็นก็ร้องออกมาด้วยความยินดี

“อ้าว หมอพลอยมาแล้วเหรอ ผมมองหาอยู่ตั้งนาน คิดว่าจะไม่มาเสียอีก”

หญิงสาวรีบพนมมือไหว้อย่างอ่อนน้อม “สวัสดิ์ค่ะอาจารย์ หมอ พลอยต้องมาสิคะ วันเกิดอาจารย์หมอทั้งที พลอยมีของขวัญ มามอบให้ด้วยนะคะ” ไอรดาบอกแล้วก็ยื่นของขวัญไปให้ผู้สูงวัยกว่า

“ขอบใจมาก ที่จริงไม่ต้องมีของขวัญมาก็ได้ แค่มารับให้เห็นหน้าก็ดีใจแล้ว”

“ไม่ได้หรอกค่ะ พลอยตั้งใจซื้อมาให้อาจารย์หมอเลยนะคะ” เธอตั้งใจเลือกซื้อโสมมาฝากอีกฝ่าย เพราะอยากให้มีความสุขแข็งแรงไปนานๆ

“ของบำรุงสุขภาพใช้ใหม่ละหมอลอย” คนเตาแกงพูดพร้อมหัวเราะอย่างร่าเริง

วันนี้ อาจารย์หมอสूरชัยอยู่ในชุดเสื้อเชิ้ตสีฟ้า น้ำทะเลกับกางเกงสแล็กสีเทา ดำ ดูหนุ่มแน่นไม่เหมือนคนวัยหกสิบเลยสักนิด

“อาจารย์หมอลอยได้ยังไงกันคะ”

“จะมีอะไรให้คนแก่ล่ะจริงไหม นอกจากเรื่องสุขภาพ”

ไอรดายิ้มให้แก่วัยที่ยังใจดี เอ็นดูเธอไม่เปลี่ยนแปลง

“คุณทิพย์มาถ่ายรูปร่างด้วยกัน” อาจารย์หมอสूरชัยกวักมือเรียกกภรรยาที่คุยอยู่กับเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่ง เมื่อร่างระหงของภรรยาเดินกลับมาแล้วก็หันไปทางไอรดา “หมอลอยมาถ่ายรูปร่างด้วยกันก่อน”

ไอรดายื่นถ่ายรูปคู่กับหมอสूरชัยและภรรยาเสร็จแล้ว หมอสूरชัยก็พูดขึ้นอีกอย่างอารมณ์ดี

“หมอลอย ผมรบกวนอะไรหน่อยสิ”

หญิงสาวผลิรอยยิ้มน่ารัก “อาจารย์หมอบอกมาได้เลยคะ ไม่ต้องเกรงใจนะคะ พลอยยินดีทำให้ค่ะ”

อาจารย์หมอหัวเราะอย่างใจดี “ลูกศิษย์คนนี้น่ารักจริงๆ หมอลอยช่วยผมหน่อยนะ ผมอยากจัดหาทุนไปช่วยเหลือผู้ป่วยเด็กขาดแคลนทุนทรัพย์บนดอย ก็ตอยุ่ใจที่หมอลอยที่พี่ชายของเรา เขาย้ายไปอยู่นั้นแหละ ผมมีแจกันโบราณสมัยราชวงศ์ถังมาประมูลคู่หนึ่ง แต่คิดว่าก็ยังไม่สร้างความฮือฮามากเท่าไร ผมเลยอยากให้หมอลอยมาร่วมประมูลหาผู้เต็มร่าในงานนี้ ใครบริจาคเงินมากที่สุดใ้ค่าคื่นนี้ ผมจะขอให้หมอลอยเต็มร่ากับเขาลักเพลงหนึ่ง”

พอได้ยินอาจารย์หมอบอก ไอรดาก็นั่งงันไปอืดใจหนึ่ง ถ้าบอกรให้เธอช่วยประมูล ยังคิดว่าเป็นเรื่องง่ายกว่าจะกลายมาเป็นคู่เต็มร่าของคนที่ประมูลแจกันได้ ทว่า เธอยินดีช่วยเหลืออาจารย์หมอสूरชัยทุกอย่าง สงสัยโครงการนี้ อาจารย์หมอลอยได้รับการขอความช่วยเหลือ

มาจากพี่ชายเธอที่กำลังหาทุนไปซื้อเครื่องมือแพทย์ที่ทันสมัยและหา
ทุนสำหรับผู้ป่วยที่ต้องผ่าตัดหนักแต่ไม่มีเงิน

“พลอยว่าพลอยจะเป็นตัวตลกให้คนในงานหัวเราะกันนะสิคะ
หาใครที่เหมาะสมกว่าพลอยดีไหม คงไม่มีใครเขาอยากได้พลอยเป็น
คู่แข่งรำหอกค่ะ”

“หมอปลอยนะเหมาะสมที่สุดแล้วจ๊ะ” คุณทิพย์ภรรยาอาจารย์หอม
ล่ำทับ “ทั้งสวย ทั้งเก่ง หนุ่มทุกคนในงานมองมาที่หมอปลอยแทบเป็น
ตาเดียวกัน ยังจะถ่อมตัวอีก”

“แต่ว่าพลอย เอ่อ...” ไอรดาไม่มั่นใจในตัวเอง เธอไม่เคยเป็น
คู่แข่งรำหาเงินการกุศลมาก่อนเลย

“พลอยจ๊ะ อาจารย์หอมขออภัยแล้วนะ จะใจร้ายกลับไปปฏิเสธเธอ”

หมอการะเกดเดินเข้ามาล่ำทับ ทำให้ไอรดาพูดไม่ออก หมอรุ่นพี่
เลยหันไปยิ้มกับอาจารย์

“อาจารย์หอมคะ หมอปลอยยินดีช่วยค่ะ”

“เดี๋ยวก่อนสิคะพี่เกด พลอยยังไม่ได้รับปากเลยนะ” ไอรดา
ปฏิเสธเป็นพัลวัน

“ไม่คิดอยากช่วยเหลือเด็กบนดอยหรือจ๊ะ พี่หอมฤทธิ์ของพลอย
เขาอุตส่าห์ทิ้งชีวิตฟูฟู่ในเมืองกรุง อุทิศตนเป็นหมอบนดอย พลอย
ดูคุณลิปเด็กๆ พวกนั้นที่หมอฤทธิ์ทำสิ น่าสงสารมากเลย ตอนนี้ พลอย
มีโอกาสรักษาแล้ว แต่จะไม่คิดช่วยเธอ”

เจอคำพูดนี้ของรุ่นพี่เข้าไป ไอรดาก็ทำหน้าบึ้งยากไปไม่เป็น ใ้
เธอเคยดูลิปที่มีคนเอามาลงในยุทูป เพราะพี่ฤทธิ์เคยส่งมาให้ดู ซึ่ง
เปิดเผยชีวิตของเด็กบนดอยที่อยู่อย่างอัตคัดขัดสน เธอเคยบอกกับ
การะเกดว่าถ้ามีโอกาสจะต้องช่วยเหลือเด็กเหล่านั้นอย่างแน่นอน แล้ว
ยังเขียนเช็คไว้ห้าแสนบาทเพื่อจะช่วยเหลือโครงการดีๆ ของพี่ชาย
แต่ว่าต้องเอาตัวไปเป็นคู่แข่งรำของคนประมุขแจกันนี้ละ

‘จะดีเหรอ’

ถึงเธอจะได้รับการสอนต้นลีลาศ การเข้าสังคมชั้นสูง แต่เอาจริงๆ ไอรดาไม่ชอบเต้นรำสักเท่าไร เธอกลัวจะทำให้อาจารย์หมอต้อต้องอับอายมากกว่า

“ว่าไง จะช่วยหรือไม่ช่วยจ๊ะ ทั้งทำบุญและยังถือว่าช่วยงานวันเกิด อาจารย์หมอสุรัชย์อีก หรือว่ากลัวใครบางคนไม่อนุญาต หรือคุณตฤณเขา...”

ไอรดาเกลียดไม่เข้าค่ายไม่ออก เรื่องแผนลอบอกของมารดากับคนเป็นลูกนั้น เธอจะแสดงบทเป็นคนรักกับนายตฤณเฉพาะให้พี่หมอต้อธิกับพี่สะใภ้เข้าใจผิดเท่านั้น หากไม่ใช่ที่บ้านวนารมย์ ไอรดาก็ไม่เคยไปไหนมาไหนกับตฤณ กระนั้นก็ยังมีคนตาดีแอบเอาไปลือ

หมอการะเกดก็ได้ยินข่าวลือมาเช่นกัน แต่ไม่รู้เป็นข่าวจริงหรือเท็จ เพราะรุ่นน้องคนสวยก็ยังไม่เคยเปิดตัวอะไร มีแต่เพียงเสียงลือกันว่าไอรดาแอบชู้มคบกับเจ้าของ ‘บริษัทพีพีจีเอ็นจเนียร์ริงจำกัด’ ตฤณ วนารมย์ ยังเป็นหนุ่มไฮโซที่มักจะมีข่าวกับดารานางแบบเน็ตไอดอล สาวๆ พวกนั้นพยายามแย่งชิงกันเป็นชู้กับไฮโซหนุ่มเนื้อหอม ซึ่งการะเกดพอรู้มาบ้างว่าผู้ชายคนนั้นเป็นลูกบุญธรรมของหมอวินัย อตคิดไม่ได้ตระกูลวนารมย์คงต้องการให้เรือล่มในหนองทองจะได้ไม่ไปไหน

ทุกคนต่างมองมาที่ไอรดาด้วยสายตาฝากความหวัง ไอรดาอยากจะวิ่งหนีออกไปจากงาน แต่ว่าเธอทำแบบนั้นไม่ได้ นอกจากจะบอกทุกคนว่า

“ตกลงค่ะ แต่ว่าพลอยขอใส่หน้ากากได้ไหมคะ” ไอรดาออกจะเขินหากต้องเดินรำกับผู้ชายแปลกหน้า

“ได้สิ จะได้ดูตื่นตัวไปอีก หมอพลอยนี่ติดซีรี่ย์เกาหลีเหมือนเดิมเลยนะ นางเอกซีรี่ย์เวลาเต้นรำชอบใส่หน้ากากให้พระเอกจำหน้าไม่ได้”

พอถูกรุ่นพีแฉว ไอรดา ก็หน้าแดง ตอนเป็นนั้ลิตแพทท์ ขนาดว่า ไกล่ลอบยังแบ่งเวลาดูซีรีส์ไปพร้อมกับอ่านหนังสือสอบ แต่ผลสอบ ก็ยังดีเยี่ยม

อาจารย์หอมสุรัชย์ล้าบด้วยความยินดี “ขอบใจมากนะหมอพลอย งานนี้ ผมได้เงินไปช่วยเด็กๆ เยอะแ่น”

ใครๆ ก็รู้ว่าไอรดาเป็นดาวแห่งวงการแพทท์คนหนึ่ง ทั้งสวย ทั้งเก่ง ซาติตระกูลดี ที่ล้าคัญ หมอหนุ่มๆ ต่างเหลือบมองมาที่ลูกศิษย์ สาวไม่หยุด เพราะเธอยังเป็นสาวโสด

เป็นเวลาเดียวกับที่ทุกคนกำลังสนใจคนมาใหม่รวมทั้งไอรดา ด้วยที่กวาดสายตาไปยังทางข้างานและเห็นเขาเข้าพอดี เธอมองผ่าน หน้ากากสีทองออกไปแล้วก็ต้องเบิกตากว้าง เพราะคนตัวสูงที่ยืนเท่ๆ อยู่ตรงนั้นคือชายหนุ่มเนื้อหอมที่สาวๆ ในงานต่างหันไปมองเขาด้วย ประกายตาหวานฉ่ำ ก่อนหน้านี้ เธอไม่เห็นเขาก็นึกเบาใจ แต่ที่ไหนได้ เขาเพิ่งมา

“มาได้ไง” ไอรดาพึมพำ แต่แล้วอาจารย์หอมสุรัชย์ก็ช่วยคลาย ความสงสัยให้เธอ รวมทั้งคนในงานด้วย เมื่อฝ่ายนั้นเดินไปตบบำ คนตัวสูงอย่างสนิทสนม

“อ้าว ตฤณ ทำไมเพิ่งมาถึงละหลานชาย ลุงนึกว่าตฤณงานยุ่ง เพราะต้องควบตำแหน่งท่านประธานถึงสองบริษัทจนไม่มีเวลาว่าง มาร่วมงานซะแล้ว”

“ขอโทษด้วยครับคุณลุง ที่ผมมาช้าเพราะว่าคุณพ่อลี้มของขวัญ เลยต้องย้อนกลับไปเอา”

หอมสุรัชย์มองไปเห็นแล้วว่าอาจารย์หมอวินัยกำลังยืนคุยกับ อาจารย์หมอนิติ จักษุแพทท์วัยเดียวกันอยู่

“ขอบใจมากหลานชาย แค่มาร่วมงาน ลุงก็ดีใจ ของขวัญไม่จำเป็น หรอก”

ที่เขารีบเข้ามาทักทายเจ้าของงาน เพราะระหว่างที่เดินเข้ามาในงาน ได้ยินหลายคนพูดว่า วันนี้จะมีประมูลแจกันโบราณ ใครประมูลได้นอกจากจะได้แจกันล้ำค่า ยังได้เต็นท์ราเปิดพลอร์กับสาวสวยภายใต้หน้ากากสีทอง

“ได้ยินว่ามีประมูลเพื่อนำเงินไปทำบุญด้วย ผมกำลังอยากได้แจกันโบราณไปตกแต่งห้องทำงานพอดี แจกันที่เอามาประมูลคู่นี้สวยถูกใจผมชะด้วย”

ทว่า สายตาของเขาไม่ได้อยู่ที่แจกัน แต่เป็นเรียวขาขาวเนียนที่พ้นจากชุดสวยที่โอรดาสวมใส่ แม้แต่อาจารย์หมอสุรชัยก็นึกแปลกใจว่าตฤณเห็นแจกันแล้วหรือ แต่สายตาเขาวิบวับราวกับว่าอยากจะเป็นเจ้าของแจกันชิ้นนี้ให้ได้

ตฤณมองสาวสวย หุ่นดี แม้จะมีหน้ากากอำพรางปกปิดใบหน้าเอาไว้ ทว่า สายตาแหลมคมแยกออกอย่างง่ายดาย หลังหน้ากากคือเมี่ยมสาวของเขาเอง

‘ให้ตายเถอะ ใส่สินขนาดนี้ พลอยถามพี่สักคำหรือยัง’

โอรดาเป็นแพทย์ผิวหนัง ผิวพรรณยิ่งต้องดูดีเป็นธรรมดา ทั้งขาทั้งเนียนขนาดนี้ เธอเลือกชุดนี้มางานได้ยังไง เดี่ยวคืนนี้ รถแอมบูแลนซ์จะต้องวิ่งตรงมาที่งาน

‘เหตุผลเพราะสามีนอนไม่ได้ จนใช้เซควงไฟฟ้าแทงลูกตาหมอหนุ่มๆ ที่จ้องเมี่ยมเขาตาไม่กะพริบ’

ที่แรก ตฤณตั้งใจมางานเพราะอยากมาคารวะผู้สูงวัย แต่ก็แอบลุ้นในใจว่าจะได้เจอเมี่ยมในงาน หลายวันนี้โทร. ไปก็ไม่รับ ทักไลน์ก็ไม่ตอบ จนเขาคิดว่าถ้าพรุ่งนี้ยังติดต่อไม่ได้อีก จะตามไปถึงคอนโดฯ ของเธอให้รู้เรื่องเลย

คงเป็นเพราะกุศลที่คิดจะทำบุญละมั้ง เลยส่งให้มาเจอกับผู้หญิงที่จับจองเอาไว้ในใจ แล้วได้โอกาสดีตรงจองไว้ เหลือแต่ทำทุกอย่างให้

ไอรดาเป็นเมียของเขาตามกฎหมายอย่างละมุนละม่อม

“งานประมูลคืนนี้ ลุงทำเพื่อการกุศล ลุงจะนำเงินไปช่วยโครงการของหอครองฤทธิ์เขา แจกกันก็งาม คู่เต๋นรำก็งาม”

ตฤณขมวดคิ้ว “คู่เต๋นรำที่ลุงหอมพูดถึง ใช้หอมพลอย ไอรดา หลานสาวคุณพ่อผมหรือเปล่าครับ”

คนสูงวัยอมยิ้ม “อะไรกัน ขนาดหอมพลอยใส่หน้ากากแฟนซี ตฤณยังดูออกอีกหรือ”

ท่าทางของลูกชายเพื่อนสนิทใจร้อนขึ้น “ใช่หรือเปล่าล่ะครับ คุณลุง”

อาจารย์หอมสุรชัยพูดยิ้มๆ “ใช่ หอมพลอย ไอรดานั้นแหละ แต่ตฤณทำบุญกับลุงมาเยอะแล้วบริจาคมาให้ลุงนำไปช่วยโครงการนี้ ก็หลายล้าน จะประมูลแจกันอีกหรือ”

คนระดับตฤณ วนารมย์ ที่ถูกมรดกพันล้านหล่นทับ แล้วยังมีบริษัทที่เขาสร้างมากับมือแต่เติบโตพังกำไรจนร่ำรวยติดอันดับนักบริหารหนุ่มไฟแรงหลายปีซ้อน ต่อให้งานวันนี้หมดก็สิบล้าน เขาก็ต้องได้ทั้งแจกันและไอรดา

ตฤณเห็นสายตาของเพื่อนสนิทพอมองมาแปลกๆ “เออ คือว่าที่ผมอยากประมูลแจกันเพื่อการกุศล เพราะกำลังคิดว่า แจกันในภาษาจีน คือคำว่า ‘ผิง’ ซึ่งหมายถึงความสงบสุขอันยิ่งใหญ่แล้วยังช่วยเสริมฮวงจุ้ยในห้องทำงาน ถ้าห้องทำงานของผมมีแจกันจีนโบราณไปวางคงเหมาะดี ฉันขอตัวไปลงชื่อประมูลแจกันก่อนดีกว่านะครับ”

อาจารย์หอมเจ้าของวันเกิดมองตามแผ่นหลังของลูกบุญธรรมเพื่อนสนิทไป พลังสายหน้า

“นายตฤณอยากได้แจกันอะไรขนาดนั้น เพิ่งรู้ว่านิยมสะสมของเก่าด้วย” อาจารย์หอมสุรชัยมองตามอย่างงงวย

ครึ่งชั่วโมงถัดมา ณ ใจกลางโถงจัดงาน อาจารย์หมอสุรัชชัย มือมอกรยาออกไปตัดเค้ก และนำเค้กมอบให้แก่ลูกศิษย์ในงานอย่างไม่ถือตัว จากนั้นเสียงเพลงรัก จังหวะละมุนก็ดังคลอขึ้น

“มาถึงช่วงพิเศษสุดกันแล้ว วันนี้ท่านอาจารย์หมอสุรัชชัยอยากชวนแขกผู้มีเกียรติทุกท่านมาร่วมกันบริจาคเพื่อช่วยเหลือเด็กบกพร่องที่ยากไร้ ในโครงการคืนสุขให้เด็กบกพร่องมีรอยยิ้ม แต่ว่ามีพิเศษกว่านั้นคือใครที่ประมูลแลกกันได้ จะได้รับเกียรติเดินรำกับสาวสวยภายใต้หน้ากากสีทองของเราครับ”

พิธีกรพูดมาถึงตรงนี้ ไอรดา ก็เดินมายืนตรงกลางฟลอร์ที่มีแสงจากสปอตไลท์ส่องลงมา ทั้งเงินทั้งประหม่า แต่ก็ยังดีที่มีหน้ากากปกปิดใบหน้าไว้ครึ่งหนึ่ง ทว่ากลับมีสายตาคู่หนึ่งที่จ้องเธอไม่หยุด เหมือนเขารู้ว่าได้หน้ากากคือเธอ

ตฤณพืมพำในลำคอ “โห ลงทุนใส่หน้ากาก นึกว่าพัวจำหน้าไม่ได้หรือไง” ไม่ใช่แค่ใบหน้าภายใต้หน้ากาก แต่หน้าอกคัพอะไร ขนาดเท่าไรตอนนี้ ตฤณจำได้ไม่พลาดแน่

สายตาเขาที่มองจ้องไป ทำให้ไอรดาที่มองมายังกลุ่มผู้ประมูลชนลุกชู เหมือนถูกเปลื้องเสื้อผ้าออกจากตัว หญิงสาวร้อนผะพ่าวแม่จะยืนห่างกันไกลโซ

“คนบ้าจะมองทำไมนักหนานะ คิดว่าจะไม่เจอเสียอีก” ไอรดาพืมพำ แต่เหมือนคนถูกว่าจะรู้ตัว

ตฤณขยับปากเป็นรอยยิ้มหล่อเหลา พิธีกรเริ่มดำเนินรายการประมูลชิ้นทันที เพราะว่ามันๆ ในงานพากันตื่นตื่นยกใหญ่ ต่างหวังจะได้เดินรำกับสาวสวยของงานเนื่องจากการกระจายข่าวไปทั่วในกลุ่มหนุ่มไฮโซ และกลุ่มคุณหมอมันส์คิดว่าภายใต้หน้ากากคือสาวสวยทายาทของตระกูลวนารมย์

หนุ่มไฮโซดีกรีนักเรียนนอกคนหนึ่งยกป้ายประมูลก่อนใคร

“ห้าแสนบาท”

“ห้าแสนห้า”

จากนั้นคุณหมอม้วนรูปร่างสันหัด ผิวพรรณหน้าตาบ่งบอกว่ามี
เชื้อสายจีน

“ผมให้เก้าแสน”

“เก้าแสนเจ็ด”

“เก้าแสนเก้า”

ตัวเลขพุ่งสูงขึ้นเรื่อยๆ หนุ่มๆ ในงานต่างอยากเป็นคู่เต้นรำกับ
คนสวยและรวยมากอย่างไอรดาทั้งหมดนั้น

“หลังหน้ากากต้องเป็นหมอพลอยอย่างทีลือกันแน่ๆ วะ” หนุ่ม
คนหนึ่งในงานออกความเห็น

“ฉันก็ว่าใช่ งั้นฉันบริจาคหนึ่งล้านไปเลยดีกว่า จะได้ขอเบอร์โทร.
แล้วจีบหมอไอรดามาเป็นแม่ของลูกซะเลย” ทุกคนตรงนั้นหัวเราะ
ออกมาพร้อมกัน เพราะยังมีคนอื่นอีกมากที่ไม่รู้ว่าตอนนี้ไอรดากำลัง
สวมบทเป็นแฟนก้ามะลอกับตฤณ วนารมย์ ที่ยื่นกั๊กกรามแน่น เขา
มองหน้าคนพูด เห็นว่าเป็นวันเกิดผู้ใหญ่ที่เคารพจึงพยายามสงบ
อารมณ์ ทว่า ภายในใจกำลังโต้แย้ง

‘หน้าปลาจวด อย่างมึงนี่นะ’

มือหนากำเข้าหากันแน่น หากเสียงพิธิกรไม่ประกาศอยู่ผู้คน
รอบๆ ตัวคงได้ยินเสียงนี้วลันดังกร๊อบ

‘พลอยเป็นแม่ของลูกกูไว้’

*‘เก็บเงินไว้ไปทำหน้าใหม่ ให้หล่อสูสี กับสามีหมอพลอยก่อน
เถอะ’*

ถ้าเป็นสมัยเรียนวิศวะฯ กำปั้นของเขาคงไม่ได้กำเฉยๆ คงเสยคาง
ไ้พวกหนุ่มไฮโซที่จะหาเมียต่อยอดความร่ำรวยของตัวเองไปแล้ว

“นายก้าลงทุนขนาดนี้เลยหรือวะเพื่อน”

หนุ่มคนที่หมายตาห่มโอโรดามากกว่าแจกันนั้นไม่ตอบแต่ประกาศกลางงานว่า “หนึ่งล้านสองแสนบาท”

“สองล้านห้าแสนบาท”

เสียงทู่มาจากคนคนหนึ่งดังขึ้น เรียกให้สายตาของคนในงานที่เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นไปมอง แล้วก็เห็นว่าเป็น ตฤณ วนารมย์ คนเดียวกับที่พิธีกรประกาศว่าบริจาคให้แก่โครงการดีๆ ในคืนนี้ด้วยเม็ดเงินถึงสิบล้านบาทไปแล้ว เขายังมาร่วมประมูลแจกันอีก

เสียงซุบซิบดังขึ้น “มาไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงหมดเงินไปสิบล้านบาทแล้วมั้ง”

ตฤณไม่ได้สนใจคำพูดของใครในงานสักนิด รอให้พิธีกรประกาศว่าเขาคือคนที่ได้แจกันไปครอบครอง เพราะจะได้เป็นคู่แต่งงานของโอโรดา “มีใครให้สูงกว่านี้ไหมครับ”

ตฤณอมยิ้ม รู้ว่าราคาที่เขาประมูลดูจะน่าตกใจ แต่ไม่เป็นไร ไตรมาสที่ผ่านมาบริษัทที่เขาสร้างด้วยมันสมองของตัวเองสร้างผลกำไรให้หลายร้อยล้านบาท ซื้อแจกันไปประดับห้องทำงานสักล้านสองล้านชนหน้าแข่งเขาไม่ร่วงหรือ ถ้ามันจะร่วงคงไม่ใช่ชนหน้าแข่ง ตฤณจ้องขาเรียวยาวของเมียตาไม่กะพริบ

‘คืนนี้เจอกัน’

เขาแอบคาดโทษโอโรดาอยู่ในใจ รอจนพิธีกรประกาศว่าเขาคือผู้ชนะการประมูล ร่างสูงหล่อเนี้ยบกระซางสายตาสาวๆ ในงานก็เดินตรงไปหาโอโรดาที่กำลังกั๊กปากแน่น เธออยากจะถอยหนี แต่ว่าเขาก็เหมือนถูกสายตาของตฤณ วนารมย์ ตรึงให้อยู่กับที่

‘ถลุงเงินลุงฉันเล่นตั้งสิบล้านคงได้หน้ามากสินะ’

ริมฝีปากหนุ่มที่เคลือบด้วยลิปสติกดิโอดอร์เจดสีชมพูหวานสไตล์ คุณหนูขยับต่อว่า “บ้านไม่มีแจกันใช้หรือไง”

“มีแต่ไม่ถูกใจ เลยมานៅในงาน สวยดี แต่ถ้าให้พูดจริงๆ ถูกใจ

ของแถมมากกว่า” เขากวาดสายตามองเธอ เห็นย่ำสายตาไปที่เดรสสั้น “นำอุ้มไปเก็บที่ห้อง พร้อมกับแจกัน”

สายตาเหมือนมีมนตร์สะกดให้จ้องไปที่เขาคนเดียว ไอรดากัดริมฝีปากแน่น จะออกอาการมากก็ไม่ได้ เธอกำลังเป็นเป้าสายตาคอนในงาน ก่อนจะบอกยิ้มๆ แต่น้ำเสียงจิกกัด

“เข้าใจผิดแล้วคะคุณตฤณ ผู้ชนะการประมูล แค่นี้ได้สิทธิ์เป็นคู่เต้นรำภายในงาน ไม่ใช่ได้ฉันเป็นของแถมเอากลับบ้านได้”

ทันทีที่เขาเอื้อมมือมาจับมือเธอไว้ ไอรดาก็รู้สึกถึงความร้อนลามเลียไปทั่วหลังมือ เลยกมาที่ปลายนิ้ว แล้วเขาก็กระซิบเสียงแหบพร่าให้ได้ยินกันสองคนว่า

“แล้วถ้าพี่อยากจะทำอะไรคุณหมอตัดมือกลับบ้านด้วยล่ะ ต้องทำยังไง บริจาคเพิ่มอีกเท่าไรบอกมาสิครับ”

“รู้ว่าตอนนี้รวยแล้ว ไม่ต้องมาอดรวยที่นี้ก็ได้”

“กว่าจะรวยเท่าวันนี้ พี่ก็ต้องทำงานอย่างหนัก แล้วคนอย่างพี่เสียไปสิบกว่าล้านบาท คิดว่านอกจากอยากบริจาคเงินในโครงการของพี่เมียง” เขาหมายถึงหมอครองฤทธิ์ “คิดว่าพี่ไม่มีเจตนาอื่นแอบแฝงหรือไง คินนี่พลอยช่วยอุ้มแจกันให้พี่นะ ตอนกลับออกจากงาน เพราะมือพี่คงไม่ว่าง ต้องอุ้มพลอยกลับบ้านด้วย”

ไอรดา รู้สึกกระแสดความร้อนผ่าวมันหลังไหลออกจากมือเขา เล่นมาถึงมือเธอ แล้ววิ่งผ่านไปถึงหัวใจดวงน้อย เธออยากจะถามแขกที่มาในงานเพราะมีทั้งพยาบาล เภสัช และคุณหมอเดินขวักร่วมกันไปหมด

‘มีใครพกษาแก้ปวดมาบ้าง พลอยอยากจะขอสักสองเม็ด’

ไอรดา ยังไม่ไหวเมื่อเขาเลิกคิ้วไล่ ทำเป็นทองไม่รู้ร้อน ว่าทำให้เธอโกรธ

“ไอ้...” ไอรดาอยากจะทำเขา แต่สายตาผู้คนมากมายที่จ้องมา

ทำให้เธอทำแบบนั้นไม่ได้

“ลองด่าสิ พี่จะไม่แค้นแต่ต้นรำกับพลอย แต่จะปล้ำจูบมันกลางฟลอร์นี่แหละ ให้คนเขาเห็นกันทั้งงาน พวกหมอมอหุ้มๆ จะได้เลิกส่งสายตาดูดสะพานให้เมียพี่สักที”

“อย่าเซียวนะ อย่าเอานิสัยถ้อยๆ เกือบๆ มาใช้กับฉัน”

“งั้นก็เป็นเด็กดี ส่งมือให้พี่สิจ๊ะทูนหัว พี่อยากเต้นรำกับเมียจะแย่แล้ว”

ไอรดาแหม่มริมฝีปากแน่น พยายามข่มใจ คนอะไร

‘กวน...’

ไอรดาคุมสติ แล้วบอกตัวเองว่า เธอเป็นคุณหนู พ่อแม่สอนมาดี จะด่าหยาบคายไม่ได้

ตฤณเห็นสีหน้าของไอรดา เข้ายิ้มเจ้าเล่ห์มาให้แล้วดึงร่างบอบบางของเธอเข้าไปในอ้อมแขนเขา ภายในห้องจัดงานหรือแสงลงเหลือเพียงแสงสลัวลึลึมออ่อน ดนตรีดังคลอขึ้น ร่างสูงของตฤณก็แนบเข้ากับร่างเธอ มือหนาข้างขวาประคองแผ่นหลังแล้วกักดรามแน่น เพราะมือที่ลูบแผ่นหลังของเธอสัมผัสได้ถึงเนื้อเนียน ไม่ใช่เนื้อผ้า

“ทั้งสั้น ทั้งคว้านด้านหลังลึกขนาดนี้ หลายกระทรงเลยนะเรา คินนี่พี่ควรตีหมอมพลอยก็รอบ”

ไอรดาสะดุ้ง “ตีบ้าอะไร ฉันโตแล้ว จะใส่อะไรก็ได้”

“โตแล้ว ใส่อะไรก็ได้ แต่ถ้าผิวไม่อนุญาตให้ใส เมียก็ห้ามใส่” กลับไป เขาจัดการเอาไอ้ชุดนี้ทั้งแน่ๆ มือข้างซ้ายกุมมือเธอไว้ ดวงตาของเขาสบกับเธอ ไอรดาบอกไม่ถูกว่ารู้สึกยังไง

‘บางทีรจนาก็ไม่ยอมมีคู่ แต่พระสังข์อาจจะวางแผนการร้ายช่วงชิงจนได้มาลัยทองมาครอบครองเป็นของตัวเอง แล้วแอบอ้างว่ารจนายินยอมมาลัยมาให้เพราะมองเห็นรูปทอง’

“เฮ้อ”

ไอรดาถอนใจ

“ผิดหวังขนาดนั้นเชียว ที่พี่บังเอิญอยากได้แจกัน และประมุข
ได้”

ไอรดาแม่ริมฝีปากส่ายหน้าไปมา ก่อนจ้องกลับประสานสายตากับเขาตรงๆ “บังเอิญถูกใจ อยากได้แจกัน จนต้องประมุขไปสองล้านห้า หรือจใจมากันเท่ากันแน่”

ตฤณผุดยิ้มเจ้าเล่ห์ที่มุมปาก ไอรดาองเขาเหมือนพวกตัวร้ายในซีรีส์เกาหลีที่เธอชอบดู แต่สาวๆ พยาบาลกลุ่มหนึ่ง ลอบยิ้มกันแล้วมองมาที่ตฤณ

“อิจฉาหมอพลอยนะเธอ ดูสิได้เต็มรักับคุณตฤณสุดหล่อด้วย”

“ไม่รู้ตัวบ้างหรือไง พลอยอาจจะกำลังเป็นที่อิจฉาของสาวๆ ที่มาร่วมงานก็ได้ ที่ได้เต็มรักับพี่”

ไอรดาองตฤณ “คนหลงตัวเอง”

ตฤณเต้หน้าแก่ง ร่างกายเขาดูพลิวไหว ไปตามท่วงทำนอง ทำเอาอดสงสัยไม่ได้

“วิคะเขาสอนเต้นรำด้วยหรอ” ไอรดาพอรู้มาบ้างว่า ถ้าเป็นพวกนักเรียนนายร้อย จะมีหลักสูตรสอนเต้นรำ เพราะเคยถูกนักเรียนนายตำรวจมาเชิญชวนไปงานสามพรานแดนดาว ทว่าพวกวิคะเขามีหลักสูตรสอนการเต้นรำด้วยหรือไง

“ตอนเรียนอาจารย์สอนลีลาศของนายคงเก่งนะ สเต็ปดีไม่มีผิด”

“เปล่าครับ ตอนเรียนยังเต้นไม่เป็น ที่เต้นเป็นก็ไม่ใช้การเต้นรำแบบนี้”

“งั้นใครสอน” ไอรดาแอบสงสัย

“ก็...ผ่านมหลายครู มีครูสอนเต้นหลายคน”

ไอรดาเบะปาก เด๋ไปได้เลยว่าคงเป็นสาวๆ ในสต็อกของเขา “อ้อ! สาวๆ ของนายสินะที่สอน”

“อยากเต็นรำเก่งแบบพี่ไม่ยาก คีนี่ว่างเดี๋ยวลองให้” ตฤณรีบเสนอตัวทันทีเมื่อมีโอกาส

ไอรดาสายหน้า “ไม่ ฉันเต็นรำไม่บ่อย งานนี้ถ้าอาจารย์หมอสุรัชย์ไม่ขอร้อง ฉันคงไม่เสนอตัวเป็นคู่เต็นรำของใคร”

“เอาเถอะน่าสอนฟรี ไม่คิดค่าครู เดี๋ยวลองงานพี่จะเปิดคอร์สระยะสั้นให้พลอยคนเดียว ระดับสมองแบบพลอยนี่สอนไม่กี่นาทีก็เก่งแล้ว”

“บ้า สอนเต็นรำอะไรไม่กี่นาทีก็เก่ง เป็นครูหรือเทวดา รู้ไหมกว่าฉันจะเต็นได้เท่านี้ พี่ฤทธิ์ยังบ่นว่าถูกเหยียบขาจนขาระบมไปหมดแล้ว”

ดวงตาขาววโรจน์ขึ้น เปล่งประกายมุ่งมั่นมาที่ใบหน้าสวยของเมีย “ไม่ต้องห่วงเรื่องนั้นหรอก หลักสูตรที่พี่จะสอน คือหลักสูตรเต็นรำบนเตียงแบบเร่งรัด สายเอวยังงៃให้ปลิว พลอยไม่ได้เหยียบขาพี่แน่ๆ แต่ถ้ามีเบียด เสียดสีกันบ้างเป็นเรื่องปกติ”

ไอรดาหน้าแดงไปหมด จนตฤณอยากจะกอดจูบให้หายคิดถึง ทว่าไอรดาใช้สันของรองเท้าคู่สวยกระแทกไปบนหลังเท้าของคู่เต็นรำเต็มแรงรัก

“ไอ้โรคจิต”

